

EKOID

adres:
40-302 Katowice
ul. gen. H. Le Ronda 76

kontakt:
e-mail : ekoid@ekoid.pl
www.ekoid.pl

NIP 954-178-24-09

tel/fax. (032) 255 28 23, 353 32 14

kom. 515 165 251, 507 020 165

Rodzaj opracowania: **PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO**
DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA
SOSNOWCA DLA OBSZARU „KONSTANTYNÓW”,
„ŚRODULA”, „ZUZANNA”

Zamawiający: **Urząd Miasta Sosnowca**
Aleja Zwycięstwa 20
41-200 Sosnowiec

Autorzy: mgr Iwona Majewska–Durjasz

Dorota Pająk

Kierownik pracowni:
mgr Iwona Majewska–Durjasz

EKOID
Iwona Majewska-Durjasz
40-302 Katowice ul.gen.H.LeRonda76
tel. 32 255 28 23, 32 353 32 14
NIP 954-178-24-09

Katowice, grudzień 2021 r.

OŚWIADCZENIE – KLAUZULA

Kierujący zespołem wykonującym niniejsze opracowanie oświadcza, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2021 poz. 2373 ze zmianami).

Ja niżej podpisana Iwona Majewska–Durjasz jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

WYKSZTAŁCENIE	IMIĘ I NAZWISKO	PODPIS
MGR GEOLOGII	IWONA MAJEWSKA-DURJASZ	 EKOID <i>Iwona Majewska-Durjasz</i> 40-302 Kalowice ul. gen. H. LeRonda 76 tel. 32 255 28 23, 32 353 32 14 NIP 954 178 24 09
TYTUŁ OPRACOWANIA: PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru „KONSTANTYNÓW”, „ŚRODULA”, „ZUZANNA”		
DATA OPRACOWANIA: grudzień 2021 r.		

SPIS TREŚCI:

1. WPROWADZENIE.....	4
1.1. PRZEDMIOT, CEL, ZAKRES MERYTORYCZNY PROGNOZY.....	4
1.2. PODSTAWY OPRACOWANIA ORAZ WYKORZYSTANE MATERIAŁY	4
2. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	8
2.1. OBSZAR OPRACOWANIA I JEGO AKTUALNE ZAGOSPODAROWANIE.....	8
2.2. CHARAKTERYSTYKA ZAMIERZEŃ PLANISTYCZNYCH	10
2.3. POWIĄZANIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	11
3. INFORMACJA O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	12
4. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA.....	12
5. OKREŚLENIE, ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU	13
5.1. STAN ZASOBÓW ŚRODOWISKA.....	13
5.1.1. <i>Ukształtowanie powierzchni terenu</i>	<i>13</i>
5.1.2. <i>Walory krajobrazowe</i>	<i>14</i>
5.1.3. <i>Zabytki</i>	<i>14</i>
5.1.4. <i>Budowa geologiczna.....</i>	<i>14</i>
5.1.5. <i>Warunki hydrogeologiczne</i>	<i>15</i>
5.1.6. <i>Warunki górnicze</i>	<i>16</i>
5.1.7. <i>Powierzchnia ziemi i gleby.....</i>	<i>17</i>
5.1.8. <i>Wody powierzchniowe</i>	<i>17</i>
5.1.9. <i>Uwarunkowania klimatyczne</i>	<i>18</i>
5.1.10. <i>Warunki florystyczno-faunistyczne</i>	<i>20</i>
5.1.11. <i>Powiązania przyrodnicze terenu z obszarami otaczającymi</i>	<i>22</i>
5.1.12. <i>Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację i zdolność do samoregeneracji.....</i>	<i>25</i>
5.2. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU	28
6. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	30
6.1. FORMY OCHRONY PRAWNEJ.....	30
6.1.1. <i>Zasoby wodne.....</i>	<i>30</i>

6.1.2. Złoża kopalin.....	30
6.1.3. Flora, fauna i mykobiota	31
6.1.4. Walory krajobrazowe oraz dziedzictwo kulturowe	33
6.1.5. Klimat akustyczny	33
6.1.6. Grunty rolne i leśne.....	34
6.1.7. Formy ochrony przyrody	35
6.1.8. Obszary cenne przyrodniczo a nie objęte ochroną	35
7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	36
8. USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W ODNIESIENIU DO STRATEGICZNEGO PLANU ADAPTACJI DLA SEKTORÓW I OBSZARÓW WRAŻLIWYCH NA ZMIANY KLIMATU DO ROKU 2020 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2030.....	40
9. USTALENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W ODNIESIENIU DO UCHWAŁY NR V/36/1/2017 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO Z DNIA 7 KWIECZNIA 2017 R. W SPRAWIE WPROWADZENIA NA OBSZARZE WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO OGRANICZEŃ W ZAKRESIE EKSPLOATACJI INSTALACJI, W KTÓRYCH NASTĘPUJE SPALANIE PALIW.....	43
10. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE, W TYM BEZPOŚREDNIE, WTÓRNE I SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO.....	43
10.1. ODDZIAŁYWANIA ROZWIĄZAŃ PLANU NA ŚRODOWISKO: BEZPOŚREDNIE I POŚREDNIE, ŚREDNIO I DŁUGO TERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE, WTÓRNE I SKUMULOWANE	44
11. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	46
12. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.....	46
13. OBSZARY PROBLEMOWE.....	46
14. ROZWIĄZANIA MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	47
15. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	49
16. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	51

SPIS RYSUNKÓW:

Rys. 1. Poglądowa mapa lokalizacyjna terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	9
Rys. 2. Poglądowa budowa geologiczna terenu opracowania	15
Rys. 3. Lokalizacja terenu objętego projektem MPZP względem przebiegu korytarzy ekologicznych	24

SPIS TABEL:

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem	34
Tab. 2. Charakterystyka typów oddziaływań	45

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW MAPOWYCH:

Załącznik nr 1 Mapa prognozy oddziaływania na środowisko	
--	--

1. Wprowadzenie

1.1. Przedmiot, cel, zakres merytoryczny prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru „KONSTANTYNÓW”, „ŚRODULA”, „ZUZANNA”.

Wymagania dotyczące zakresu merytorycznego prognozy zostały określone w art. 51 ust. 2 *Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 2373 ze zm.).

Do wykonania prognozy zastosowano metodę analizy systemowej; opierającą się na tworzeniu modeli i stosowaniu hipotez jako podstawy rozważań.

1.2. Podstawy opracowania oraz wykorzystane materiały

Niniejszą prognozę sporządzono na zlecenie Urzędu Miasta Sosnowiec z siedzibą przy Alei Zwycięstwa 20 w Sosnowcu.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się o następujące akty prawne:

- [1.2.1] Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 2373 ze zm.);
- [1.2.2] Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 1973 ze zm.);
- [1.2.3] Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 1098 ze zm.);
- [1.2.4] Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 1275);
- [1.2.5] Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r. (tekst jednolity Dz.U. 2021, poz. 132 ze zm.);
- [1.2.6] Ustawa Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 2233 ze zm.);
- [1.2.7] Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (tekst jednolity: Dz.U. 2021 poz. 1420 ze zm.);
- [1.2.8] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz.U. 2014, poz. 112);
- [1.2.9] Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz.U. 2019 poz. 2448);

- [1.2.10] Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz.U. 2012, poz.463);
- [1.2.11] Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (tekst jednolity Dz.U. 2021 poz. 710 ze zm.);
- [1.2.12] Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (tekst jednolity Dz.U. 2016, poz.1911);
- [1.2.13] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014, poz. 1409);
- [1.2.14] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. 2014, poz. 1408);
- [1.2.15] Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016, poz. 2183).

Ustawy te dały podstawę do wydania szeregu rozporządzeń oraz podejmowania na ich podstawie uchwał w sprawie tworzenia określonego typu obszarów i obiektów oraz wprowadzania ochrony gatunkowej roślin i zwierząt. Stanowią one również podstawę do konstrukcji planów zagospodarowania przestrzennego.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oparto się na następujących materiałach:

- [1.2.16] Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Sosnowca. oprac. EKOID 2013.
- [1.2.17] Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca. Załącznik do uchwały Nr 369/XXXI/2016 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 19 maja 2016 r.
- [1.2.18] Program Ochrony Środowiska dla Miasta Sosnowca na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024. Sosnowiec 2017r.
- [1.2.19] Strategia rozwoju miasta Sosnowca do 2020 roku. Załącznik do uchwały nr 162/XII/07 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 24 maja 2007 roku. Sosnowiec 2007 r.
- [1.2.20] Kondracki J. 2001. Geografia fizyczna. PWN, Warszawa.
- [1.2.21] Biernat S. 1970. Objąsnienia do Szczegółowej mapy geologicznej Polski, arkusz Katowice, skala 1: 50 000, Instytut Geologiczny, Warszawa.
- [1.2.22] Paczyński B. 1993-1995. Atlas hydrogeologiczny Polski, skala 1: 500 000, Część I i II. Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa.
- [1.2.23] Rózkowski A., Rudzińska-Zapaśnik T., Siemiński A. 1997. Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia, skala 1:100 000, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa.

- [1.2.24] Informator PSH Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce, Państwowy Instytut Geologiczny Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa, 2017.
- [1.2.25] Wagner J., Chmura A. 1997. Mapa hydrogeologiczna Polski, arkusz Katowice, skala 1: 50 000, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa.
- [1.2.26] Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, KZGW, Warszawa 2016 r.
- [1.2.27] Karta informacyjna JCWPd nr 112 (www.pgi.gov.pl).
- [1.2.28] Gumiński R. 1948. Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce. Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny 1: 7-20.
- [1.2.29] Matuszkiewicz J.M. 2008a. Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostęp online: www.igipz.pan.pl).
- [1.2.30] Matuszkiewicz J.M. 2008b. Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostęp online: www.igipz.pan.pl).
- [1.2.31] Tokarska-Guzik B., Zając M., Zając A., Urbisz A., Dajdok Z., Danielewicz W., Hołdyński C. 2012. Rośliny obcego pochodzenia w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem gatunków inwazyjnych. GDOŚ, Warszawa, ss. 197.
- [1.2.32] Tokarska-Guzik B., Bzdęga K., Nowak T., Urbisz A., Węgrzynek B., Sajdok Z. 2015. Propozycja listy gatunków obcych które mogą stanowić zagrożenie dla przyrody Polski i Unii Europejskiej. Uniwersytet Śląski, Katowice, ss.178.
- [1.2.33] Cempulik P., Holeksa K., Holeksa H., Wojtczak J. 2007. Aktualizacja waloryzacji przyrodniczej Sosnowca, Wrocław-Bytom.
- [1.2.34] Cempulik P., Holeksa K. 2008. Przyroda Sosnowca. Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „Pro Natura”, Urząd Miejski w Sosnowcu.
- [1.2.35] Urbisz A. Chronione rośliny naczyniowe Wyżyny Śląskiej. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, ss. 277.
- [1.2.36] Babczyńska-Sendek B., Błońska A., Bula R., Cabała S., Hejduk-Michalska D., Hereźniak J., Kołodziejek J., Krajewski Ł., Krause R., Mitka J., Nowak T., Parusel J.B., Piwowarczyk R., Posz E., Siciński J.T., Spatek K., Szendera W., Urbisz Al., Urbisz An., Węgrzynek B., Wika S., Wilczek Z., Zalewska-Gałosz J. 2012. Czerwona lista roślin naczyniowych województwa śląskiego. W: J.B. Parusel, A. Urbisz (red.). Czerwone listy wybranych grup grzybów i roślin województwa śląskiego. Raporty Opinie 6.2: 105-177. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice.
- [1.2.37] Kaźmierczakowa R., Bloch-Orłowska J., Celka Z., Cwener A., Dajdok Z., Michalska-Hejduk D., Pawlikowski P., Szczęśniak E., Ziarnek K. 2016. Polska czerwona lista paprotników i roślin kwiatowych. Polish red list of pteridophytes and flowering plants. Kraków, Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk. ss. 48.
- [1.2.38] Błońska A., Bula R., Cabała S., Hereźniak J., Kołodziejek J., Kompała-Bąba A., Krajewski Ł., Krause R., Malewski K., Michalska-Hejduk D., Parusel J.B., Romańczyk M., Siciński

- J.T., Sieradzki J., Spałek K., Węgrzynek B., Wika S., Wilczek Z. 2012. Czerwona lista zbiorowisk roślinnych województwa śląskiego. W: J.B. Parusel, S. Cabała, J Hereźniak J., S. Wika (red.). Czerwone listy zbiorowisk roślinnych, mszaków i porostów województwa śląskiego. Raporty Opinie 6.3: 7-60. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice.
- [1.2.39] Ratyńska H., Wojterska M., Brzeg A. 2010. Multimedialna encyklopedia zbiorowisk roślinnych Polski. Uniwersytet Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, wyd. multimedialne CD.
- [1.2.40] Parusel J. B., Skowrońska K., Wower A. 2007. Korytarze ekologiczne w Województwie Śląskim – koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Etap I., CDPGŚ, Katowice.
- [1.2.41] www.sosnowiec.pl
- [1.2.42] www.bip.um.sosnowiec
- [1.2.43] www.rpwik.sosnowiec.pl
- [1.2.44] www.katowice.rdos.gov.pl
- [1.2.45] www.pgi.gov.pl
- [1.2.46] www.mapy.isok.gov.p
- [1.2.47] www.katowice.pios.gov.pl
- [1.2.48] www.geoserwis.gdos.gov.pl
- [1.2.49] www.beta.btsearch.pl (dostęp 09.2019)

2. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.

2.1. Obszar opracowania i jego aktualne zagospodarowanie

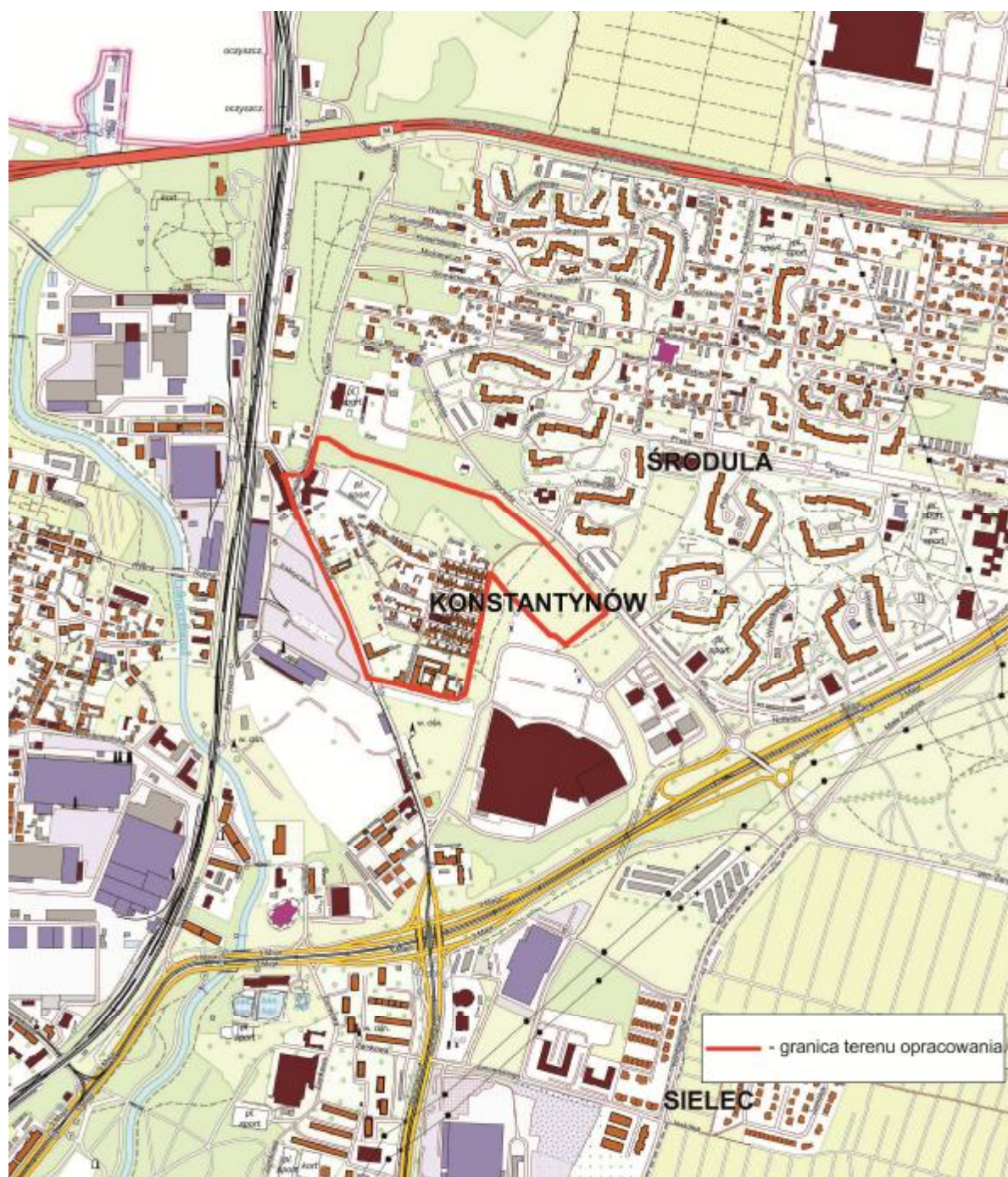
Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w północno-zachodniej części miasta Sosnowiec, w dzielnicy Środula.

Obszar opracowania zajmuje powierzchnię 16,2 ha. W granicach planu znajduje się teren położony na północ od Centrum Handlowego Plejada. Dominująca zabudowa sa tu budynki mieszkalne jedno i wielorodzinne.

Granice terenu planu wyznaczają:

- od północy – ul. Cypriana Kamila Norwida oraz pas zieleni
- od południa – ul. Wilhelma Fitznera – Konrada Gampera,
- od zachodu – ul. Stefana Okrzei, ul. Staszica;
- od wschodu – ul. Wilhelma Fitznera – Konrada Gampera.

Poglądową lokalizację terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zobrazowano na rys. 1.

Rys. 1. Poglądowa mapa lokalizacyjna terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W stanie istniejącym teren objęty projektem planu jest częściowo zabudowany. Dominuje tu zabudowa mieszkaniowa z towarzyszącymi budynkami gospodarczymi i garażami. W części południowej i zachodniej wzdłuż ul. Staszica dominują budynki wielorodzinne. W środkowej części terenu budynki mieszkalne to domy jednorodzinne w zabudowie szeregowej. Obiekty usługowe w omawianym terenie praktycznie nie występują. Pojedyncze pomieszczenia i obiekty usługowe znajdują się w budynkach

przy ul. Staszica (niejednokrotnie nieużytkowane). Odmienny charakter posiada budynek dawnego I liceum ogólnokształcącego im W. Roździeńskiego przy ul. Staszica 62. W stanie istniejącym działa tu Ognisko Pracy Pozaszkolnej.

Znaczny udział mają tu tereny biologicznie czynne. Towarzyszą one istniejącej zabudowie mieszkaniowej w postaci małych przydomowych ogródków. Największy udział mają jednak tereny o charakterze zieleni nieurządzonej.

Głównym ciągiem komunikacyjnym jest tu ul. Stanisława Staszica stanowiąca połączenie z terenami przyległymi i równocześnie wyznaczająca zachodnią granicę terenu objętego projektem planu.

2.2. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

Aktualnie teren prognozy jest tylko w niewielkiej części objęty obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Jedynie fragment terenu w części zachodniej objęty jest miejscowym planem przyjętym Uchwałą Nr 233/XIX/03 Rady Miejskiej W Sosnowcu z dnia 18 grudnia 2003 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla terenu obejmującego obszar „Środula-Północ”.

W projekcie przedstawionego do oceny projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalono następujące przeznaczenia terenów:

- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- MNn – tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności;
- MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- MW/U – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usług podstawowych;
- UP – tereny zabudowy usługowej – usług publicznych;
- US/SW – tereny zieleni urządzonej oraz zabudowy usług rekreacji i wypoczynku;
- ZP – tereny zieleni urządzonej;
- Z – tereny zieleni;
- KD Z – tereny drogi publicznej – ulica zbiorcza;
- KD L – tereny drogi publicznej – ulica lokalna;
- KD D – tereny drogi publicznej – ulica dojazdowa;
- KD W – tereny drogi wewnętrznej.

Jako że w stanie istniejącym teren jest częściowo zabudowany, opiniowany projekt utrzymuje istniejące obszary zabudowy. Wprowadza natomiast zmiany w

zagospodarowaniu wynikającym z obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W istniejącym planie tereny położone wzdłuż wschodniej granicy (aktualnie biologicznie czynne) wskazane zostały jako tereny przekształceń obszarów zdegradowanych. Równocześnie wprowadzono tu przebieg drogi klasy zbiorczej.

Plan przedstawiony do oceny zmienia charakter tych terenów. Wprowadzone zostały tu tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (LK.3MW) w części sąsiadującej z obiektem handlowym Platan oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami przy ul. Norwida (LK.2MW/U). Pozostała część tego terenu położona wzdłuż wschodniej granicy wskazana została do pełnienia funkcji terenów zieleni urządzonej (LK.1ZP).

Na pozostałym obszarze (nie objętym aktualnie planem) usankcjonowane zostały istniejące tereny zabudowy. Wzdłuż ul. Staszica wprowadzono teren zabudowy wielorodzinnej z usługami (LK.12MW/U i LK.16MW/U). Usankcjonowaniem istniejącego zagospodarowania jest również wprowadzenie terenów usług publicznych (LK.5UP) w obrębie tereny byłego I liceum ogólnokształcącego oraz terenów zieleni urządzonej oraz zabudowy usług rekreacji i wypoczynku (LK.6US/SW) w obrębie istniejących boisk.

Zachowane zostały również istniejące tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (Mn) oraz zabudowa wielorodzinna przy ul. Wilhelma Fitznera – Konrada Gampera.

Nowymi formami zabudowy (poza opisanymi w ramach zmiany istniejącego planu) jest rozszerzenie powierzchni z budynkami jednorodzinnymi poprzez wprowadzenie terenu LK.10MN oraz wprowadzenie terenów zabudowy usług publicznych – LK.10UP.

Zachowane zostały istniejące ciągi komunikacyjne, które rozbudowane zostały o projektowane drogi klasy wewnętrznej (LK.1.KDW) oraz klasy dojazdowej (LK.1.KD-D).

Częściowo zachowane zostały tereny zieleni w postaci terenów zieleni urządzonej (ZP) oraz terenów zieleni (Z).

2.3. Powiązania projektowanego dokumentu z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie (wymienionym w pkt. 1.2).

Zapisy planu wraz z ograniczeniami i dopuszczeniami nie stoją w sprzeczności z polityką rozwoju miasta przyjętą na szczeblu lokalnym i określoną w takich dokumentach jak:

1. Strategia rozwoju miasta Sosnowca do 2020 roku. Załącznik do uchwały nr 162/XII/07 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 24 maja 2007 roku.

2. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr V/26/2/20016 z dnia 29 sierpnia 2016 r.).
3. Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego "Śląskie 2020+" (przyjętej uchwałą Nr IV/38/2/2013 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 1 lipca 2013 r.).

Plan uwzględnia również założenia ochrony środowiska gruntowo-wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym.

Ponadto w większości uwzględniono w jego zapisach wskazania zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym dla miasta Sosnowca [1.2.16].

3. Informacja o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W czasie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko stosuje się różnorodne metody analityczne i waloryzacyjne. Aktualnie brak jest znormalizowanego nazewnictwa w tym zakresie. W niniejszym opracowaniu posłużono się między innymi następującymi metodami:

- w zakresie opisu stanu środowiska posłużono się metodami analitycznymi,
- w zakresie prognozowania wielkości oddziaływania na środowisko na etapie realizacji zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zastosowano prognozowanie przez analogie, biorąc pod uwagę analizy i badania obszarów o podobnym zagospodarowaniu terenu, charakterze i funkcjach.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano trudności lub luk informacyjnych, które uniemożliwiałyby identyfikację zagrożeń lub ocen oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe czy wody podziemne na terenie województwa śląskiego, jak również w granicach miasta Sosnowiec, podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ). Z uwagi na zakres planu, ujęte w nim zapisy z zakresu ochrony środowiska oraz charakter wprowadzanych przeznaczeń terenów, za wystarczający uznaje się wspomniany powyżej monitoring prowadzony przez GIOŚ.

5. Określenie, analiza i ocena istniejącego stanu środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego planu

5.1. Stan zasobów środowiska

Stan środowiska na przedmiotowym terenie kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale jest także wypadkową ich powiązań z otoczeniem.

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski według Kondrackiego [1.2.20] teren objęty niniejszą prognozą znajduje się w zasięgu: prowincji Wyżyny Polskie (34), podprowincji Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej (341), makroregionu Wyżyna Śląska (341.1), mezoregionu Wyżyna Katowicka (341.13).

W stanie istniejącym omawiany teren został przekształcony i zabudowany. Wzdłuż ul. Staszica i w rejonie południowej części ul. ul. Wilhelma Fitznera – Konrada Gampera dominuje zabudowa wielorodzinna, której towarzyszą zabudowania garaży. Na pozostałej części terenu zabudowa to głównie niskie, parterowe domki, stłoczone obok drugiego w zabudowie szeregowej. Stanowią one pozostałość po dawnej zabudowie robotniczej. W części północnej przy ul. Staszica znajduje się budynek byłego I Liceum ogólnokształcącego im. Walentego Roździeńskiego. Za budynkiem szkoły znajduje się kompleks boisk wybudowanych w miejscu dawnego stadionu RKS Kotlarz Sosnowiec.

Tereny biologicznie towarzyszą istniejącej zabudowie. Większe powierzchnie niezabudowane tworzące tereny zieleni znajdują się w północno- wschodniej części omawianego terenu, na zachód od ul. Cypriana Kamila Norwida. Wszelkie tereny zieleni w obszarze opracowania mają charakter wtórny (zieleni wykształcona na terenach przekształconych) lub antropogeniczny (zieleni kształtowana ręką człowieka).

Istotnymi elementami zagospodarowania w obszarze opracowania są ciągi komunikacyjne, do głównych należą ul. Stanisława Staszica stanowiąca połączenie komunikacyjne z terenami przyległymi oraz ul. Robotnicza stanowiąca oś dojazdową do terenów zabudowy.

5.1.1. Ukształtowanie powierzchni terenu

Omawiany teren położony jest w zasięgu mezoregionu Wyżyny Katowickiej, stanowiącej środkową część Wyżyny Śląskiej, uformowaną na podłożu węglonośnych skał karbońskich.

Na rzeźbę omawianego terenu wpływ miała działalność człowieka, związana z niwelacjami terenu od zabudowę oraz istniejące ciągi komunikacyjne. W części północno – zachodniej znajduje się nasyp kolejowy stanowiący pozostałość po linii kolejowej. Pozostała część terenu jest w miarę płaska. Cały omawianym obszar

wykazuje nachylenie w kierunku południowo – zachodnim. Rzędne terenu kształtują się tu na poziomie od 268 m npm w części wschodniej do 256 mnpm w rejonie ul. Staszica.

5.1.2. Walory krajobrazowe

Teren objęty projektem miejscowego planu nie wyróżnia się szczególnymi walorami krajobrazowymi. Istniejąca zabudowa w omawianym terenie jest zaniedbana i chaotyczna. Pomiędzy istniejącymi kamienicami zlokalizowanymi się przy ul. Robotniczej i Staszica znajdują się puste przestrzenie z pozostałościami po dawnych budynkach. Budynki w głębi omawianego terenu to pozostałości osiedla robotniczego, które swój początek datuje na XIX w. Istniejące domy są małe z niewielkimi podwórkami w zabudowie szeregowej. Budynki są w różnym stanie technicznym, część z nich jest odnowiona i zadbana, występują również obiekty zaniedbane i opuszczone.

Istniejące tereny biologicznie czynne to zbiorowiska wtórne powstałe wskutek naturalnej sukcesji. Występują one pomiędzy obszarami zabudowy i nie przedstawiają one większej wartości krajobrazowej.

W granicach przedmiotowego terenu nie wyróżniono krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz planie zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego.

5.1.3. Zabytki

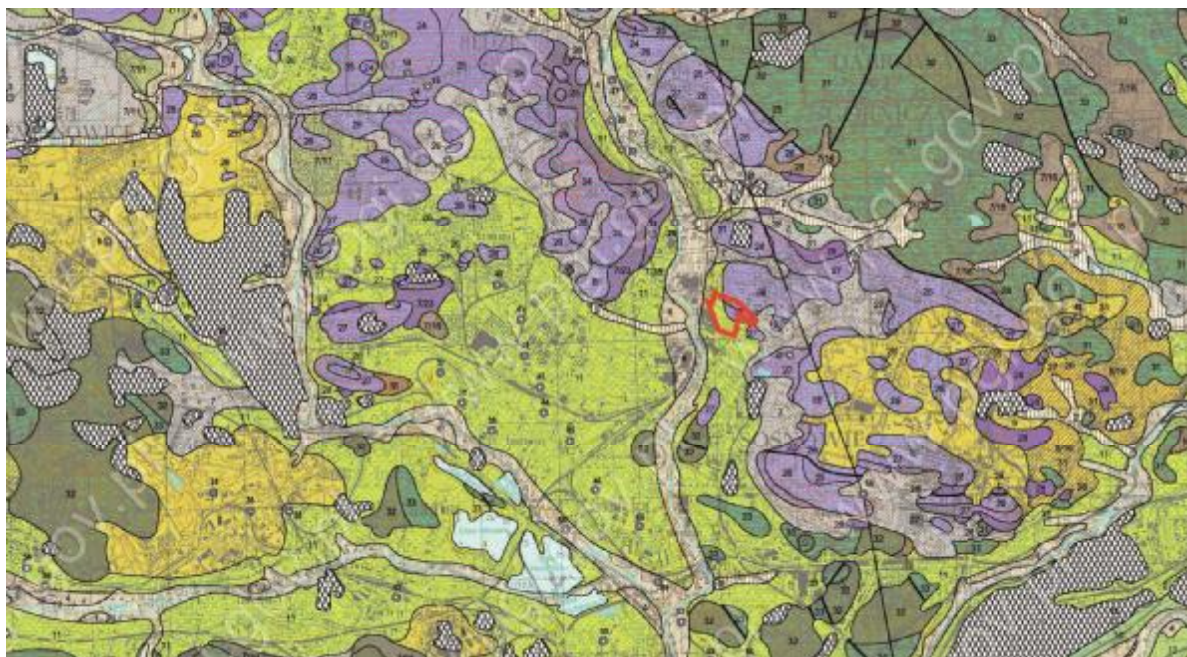
W granicach objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego brak jest obiektów wpisanych do wojewódzkiego rejestru zabytków. Znajdujący się natomiast przy ul. Staszica budynek byłego I Liceum Ogólnokształcącego wpisany jest do gminnej ewidencji zabytków pod nr 583 (Zarządzenie Prezydenta Miasta Sosnowca nr 275 z dnia 23 kwietnia 2018r.).

5.1.4. Budowa geologiczna

Zgodnie z Szczegółową Mapą Geologiczną Polski ark. Katowice generalnie bezpośrednio podłoże w omawianym rejonie zbudowane jest z utworów czwartorzędowych oraz triasu. Utwory czwartorzędowe występują w podłożu przeważającej części terenu, litologicznie wykształciły się one w postaci plejstoceńskich piasków i żwirów wodnolodowcowych ${}_{p3}^{fg}Q^O$ zlodowacenia środkowopolskiego.

Wychodnie triasu występują wzdłuż wschodniej granicy terenu opracowania na północny – wschód od ul. A. Stoksika. Litologicznie wykształciły się one w postaci dolomitów, margli i wapieni (wapienie jamiste) triasu środkowego ${}_{do}T_2$.

Ze względu na istniejące i historyczne zagospodarowanie przedmiotowego terenu oraz położenie przy byłych zakładach przemysłowych należy przyjąć że na utworach czwartorzędowych zalegają nasypy budowlane o różnej miąższości.

czwartorzęd	7	Q ¹	Gliny i piaski delawiańskie
	11	Q ²	Piaski i żwiry wodnolodowcowe
trias	26	T ₂	Wapienie (warstwy gopolińskie)
	27	T ₁	Dolomity, margie i wapienie (wapienie jamiste)

Rys. 2. Poglądowa budowa geologiczna terenu opracowania

5.1.5. Warunki hydrogeologiczne

Zgodnie z powszechnie stosowaną rejonizacją zwykłych wód podziemnych [1.2.22], teren miasta Sosnowca, a co za tym idzie również teren będący przedmiotem niniejszego opracowania położony jest w Makroregionie Centralnym, w Regionie XII Śląsko-Krakowskim [1.2.23], w którym wody podziemne występują w piętrach wodonośnych utworów stratygraficznie przynależnych do czwartorzędu, triasu i karbonu.

Piętro wodonośne czwartorzędu występuje na całym obszarze miasta, za wyjątkiem powierzchniowych wychodni utworów starszego, triasowego i karbońskiego podłoża. Z uwagi na nieciągłość rozprzestrzenienia oraz niskie parametry jakościowe, wody tego piętra nie posiadają znaczenia użytkowego i generalnie nie są wykorzystywane gospodarczo, ani też nie stanowią źródła zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia. Piętro wodonośne czwartorzędu, zaznacza swą obecność w szczególności w rzecznych i wodnolodowcowych osadach dolin rzek: Brynicy, Przemszy, Bobrka i Białej Przemszy.

Maksymalna miąższość wodonośnych osadów czwartorzędu wynosi ok. 50-60 m w dolinie rzeki Białej Przemszy w południowo-wschodniej części miasta. Wodonośne są także piaski międzymorenowe, o zróżnicowanym i nieciągłym rozprzestrzenieniu. W ogólności, w profilu tego piętra występują w przewadze jeden lub dwa poziomy wodonośne, w przewadze o zwierciadle swobodnym.

Piętro wodonośne karbonu prowadzi wody o znaczeniu użytkowym, wyłącznie w strefie wychodni poziomów wodonośnych, zbudowanych z piaskowców i zlepieńców, o miąższości od kilku do kilkudziesięciu metrów, wzajemnie izolowanych wkładkami nieprzepuszczalnych łowców. Łączność pomiędzy poszczególnymi poziomami karbonu produktywnego, występuje w obszarach sedymentacyjnych wyklinowań warstw izolujących, w strefach zaburzonych tektonicznie oraz w zasięgu dokonanej, podziemnej eksploatacji górniczej.

Cały omawiany teren położony jest w granicach GZWP nr 329 „Zbiornik Bytom”. Jest to zbiornik o typie krasowo-szczelinowym, w utworach triasowych (ret, wapień muszlowy). Łączna powierzchnia zbiornika wynosi 103,08 km², a zasoby dyspozycyjne szacowane są na 16 tys m³/dobę. Zbiornik znajduje się pod wpływem eksploatacji górniczej, jednak wody zachowują na ogół dobry stan chemiczny i klasyfikowane są do II i III klasy (jedynie lokalnie do klasy IV). Izolacja zbiornika jest na przewarządzającym obszarze słaba, stąd jest on podatny na zanieczyszczenia [1.2.24].

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)

Przedmiotowy teren położony jest w jest w regionie wodnym Małej Wisły obszar dorzecza Wisły i pozostaje w zasięgu JCWPd 112 (PLGW2000112). Przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i dobrym stanem chemicznym, a osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone.

JCWPd przeznaczona została do poboru wodny na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę i dostarcza średnio powyżej 100 m³ wody na dobę.

Jako cele środowiskowe dla stanu chemicznego przyjęto dobry stan i dobry stan ilościowy.

5.1.6. Warunki górnicze

Zgodnie z danymi źródłowymi [1.2.45] cały przedmiotowy teren znajduje się w zasięgu udokumentowanych złóż węgla kamiennego. W podłożu projektu planu znajduje się złoża „Sosnowiec” oraz złoża „Saturn”. Oba złoża są aktualnie nieeksploatowane i nie posiadają wyznaczonego terenu i obszaru górniczego. Eksploatacja złoża Sosnowiec została zaniechana z dnia 31.12.1997 r, natomiast złoża Saturn z dniem 31.12.1995r.

5.1.7. Powierzchnia ziemi i gleby

Na obszarze objętym opracowaniem występują głównie grunty antropogeniczne, tereny bezglebowe, a także gleby bielcowe, brunatne i mady rzeczne.

Grunty antropogeniczne zlokalizowane są w obrębie zieleńców czy terenów wokół budynków. Powierzchnie bezglebowe znajdują się także pod budynkami mieszkalnymi, placami, drogami itp. Ich występowanie pokrywa się z zasięgiem obszarów zabudowy mieszkalnej. Pierwotna pokrywa glebowa tych terenów została przekształcona wielorako. Najpowszechniejsze są przekształcenia mechaniczne profilów glebowych. Przejawiają się one w częściowym lub całkowitym zdarcie poziomów genetycznych, ich wymieszaniu między sobą lub z materiałem obcym, zasypaniu, zagęszczeniu itp. Nastąpiła także zmiana stosunków powietrzno-wodnych i właściwości chemicznych gleb. Duże powierzchnie wśród tej grupy zajmują gleby całkowicie ukształtowane przez człowieka. Występują one m.in. na terenach, na których pokrywę glebową zniszczono podczas prac przygotowawczych pod zabudowę domów i innych obiektów, a następnie teren rekultywowano. Najczęściej zabiegi te polegały na pokryciu powierzchni kilkucentymetrową warstwą humusu lub gruntów organicznych, a następnie zadarnieniu lub obsadzeniu roślinami ozdobnymi. Widoczne są także wtórne przekształcenia w miejscach jej odtwarzania (naturalny lub stymulowany przez człowieka).

5.1.8. Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym, przedmiotowy teren położony jest w strefie dorzecza Wisły. Cały omawiany teren znajduje się w zlewni III rzędu rzeki Przemszy, która na całej swej długości przepływa przez miasto płynie w uregulowanym i obudowanym korycie. Sama Przemsza przepływa w odległości około 288 m na zachód od ul. Staszica wyznaczającej zachodnią granicę terenu opracowania.

Na terenie objętym projektem miejscowego planu brak jest cieków i naturalnych zbiorników wodnych.

Zagrożenie powodzią

Dnia 26 listopada 2007 r. weszła w życie Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową. Nadrzędnym celem Dyrektywy Powodziowej jest ograniczanie ryzyka powodziowego i zmniejszanie następstw powodzi w państwach Unii Europejskiej. Dąży do właściwego zarządzania ryzykiem, jakie może stwarzać powódź dla ludzkiego zdrowia, środowiska, działalności gospodarczej i dziedzictwa kulturowego.

Zobowiązania nałożone na państwa członkowskie, wynikające z Dyrektywy, polegają na konieczności opracowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego i planów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz ich publicznego udostępniania.

Zgodnie z dyrektywą, dla obszarów, gdzie występuje lub może wystąpić istotne ryzyko powodzi, ustalone zostaną odpowiednie cele zarządzania ryzykiem powodziowym, kładąc nacisk na ograniczenie potencjalnych negatywnych konsekwencji powodzi przy wykorzystaniu w możliwych przypadkach nietechnicznych środków ochrony przeciwpowodziowej.

Zgodnie z materiałami opracowanymi przez KZGW i udostępnionymi na stronie ISOK (<http://mapy.isok.gov.pl/imap/>). Przedmiotowy teren znajduje się na arkuszu M-34-63-A-b-1 mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego. Zgodnie z w/w mapą na terenie inwestycji nie występuje zagrożenie powodzią, nie występuje tu również ryzyko powodzi.

Jednolite części wód powierzchniowych

Cały omawiany teren położony jest w obszarze dorzecza Wisły, i zgodnie z planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły znajduje się w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie RW2000821279 (Przemsza od Zbiornika Przeczyce do ujścia Białej Przemszy). Przedmiotowa silnie zmieniona część wód charakteryzuje się złym potencjałem, a osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone.

Jako cele środowiskowe przyjęto dla JCWP dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Dla JCWP przyjęto odstępstwo. Ze względu na brak możliwości technicznych i dysproporcjonalne koszty przyjęto przedłużenie terminu osiągnięcia celu do 2027r.

JCWP przeznaczona została do poboru wodny na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę i dostarcza średnio powyżej 100 m³ wody na dobę.

5.1.9. Uwarunkowania klimatyczne

Według klasyfikacji klimatyczno-rolniczej opracowanej przez Gumińskiego (1948) [1.2.28], obszar Sosnowca zaliczyć należy do dzielnicy XV częstochowsko-kieleckiej.

Teren Sosnowca, a co za tym idzie również obszar opracowania, cechuje klimat przejściowy między klimatem kontynentalnym, a oceanicznym. Krzyżują się tu wpływy przemieszczających się mas powietrza polarnego, arktycznego i zwrotnikowego. Najczęściej docierają masy powietrza polarno-morskiego, odznaczające się dużą przezroczystością powietrza. Istotnym czynnikiem wpływającym na klimat Sosnowca są

główne kierunki napływających mas powietrznych – zachodni i północno zachodni, przy czym wiatry zachodnie napływają łącznie w ciągu ok. 160 dni w roku.

Istnienie tzw. „wyspy ciepła”, jaką stanowi zespół miejsko-przemysłowy, zaburza wyraźnie przestrzenny rozkład temperatur, jak również wpływa na pozostałe elementy klimatu. Na terenach zwartej zabudowy obserwuje się wpływ czynnika antropogenicznego podgrzewania atmosfery, a bardziej jeszcze widoczny jest wpływ zanieczyszczeń powietrza występujących na obszarach zurbanizowanych. Zwarte powierzchnie zabudowy, utwardzonych placów i dróg łatwiej nagrzewają się w ciągu dnia, co powoduje podniesienie temperatury powietrza w przyziemnej warstwie atmosfery. Wszystko to powoduje, iż na takich obszarach zauważa się modyfikację antropogeniczną topoklimatów. Stąd obszary zurbanizowane o stosunkowo dużych powierzchniach zabudowy zwartej szybciej nagrzewają się w ciągu dnia, szybciej też tracą ciepło na skutek wypromieniowania w nocy. Brak wilgoci w powietrzu nie sprzyja dłuższemu zatrzymaniu ciepła. Ponadto w obszarze zwartej zabudowy utrudnione jest przewietrzanie, a zanieczyszczenia powstające w procesie grzewczym powodują powstawanie tzw. „niskiej emisji” związanej z ogrzewaniem gospodarstw domowych za pomocą indywidualnych źródeł ciepła, z wykorzystaniem paliwa niskiej jakości.

Innym źródłem zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego są spaliny samochodowe gromadzące się w obrębie głównych ciągów komunikacyjnych oraz terenów przyległych do nich. W okresie niesprzyjających wiatrów mogą one być wwiewane w głąb obszaru, stagnując w obrębie wąskich uliczek pomiędzy zwartymi szeregami zabudowy tworząc niebezpieczne dla zdrowia mieszkańców zastoiska „smogu”.

Warunki aerosanitarne

Monitoring stanu powietrza atmosferycznego prowadzony jest przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w oparciu o sieć punktów pomiarowych.

Na terenie miasta znajduje się jedna stacja pomiarowa włączona do sieci monitoringu i jest to automatyczna stacja położna przy ul. Lubelskiej 51. Na stacji prowadzony jest ciągły monitoring dwutlenku azotu, tlenków azotu, pyłu zawieszzonego i dwutlenku siarki.

Wyniki monitoringu są publikowane przez GIOŚ w Raporcie o stanie środowiska w województwie śląskim. Obszar województwa został podzielony na strefy, dla których dokonuje się oceny klas jakości powietrza. Miasto Sosnowiec znajduje się w strefie aglomeracji górnośląskiej. Zgodnie z publikowanym raportem z 2020r miasto Sosnowiec położne jest w strefie aglomeracji górnośląskiej, dla której w ocenie rocznej ze względu na poziomy dwutlenku siarki, benzenu, tlenku węgla, ozonu, ołowiu, kadmu i niklu zaliczone zostały do klasy A, co oznacza że jakość powietrza nie przekroczyła dopuszczalnych poziomów i docelowych wg kryterium ochrony zdrowia. Natomiast ze

względu na poziomy stężenie dwutlenku azotu, pyłu PM10, benzo(a)pirenu pyłu PM2,5 zaliczona została do strefy C, co oznacza że stężenia tych substancji przekraczały standardy jakości powietrza.

Na lokalne warunki aerosanitarne omawianego terenu wpływ ma aktualny sposób zagospodarowania. Dominuje tu zabudowa mieszkaniowa, brak jest natomiast obiektów przemysłowych. Budynki nie posiadają podłączenia do sieci ciepłowniczej. Lokalne źródła mają więc wpływ na jakość powietrza. Emisja zanieczyszczeń związana ze spalaniem paliw w celach grzewczych jest najbardziej odczuwalna w okresie zimowym. W strefie gdzie dominuje noska zabudowa parterowa emisja koncentruje się w bezpośrednim sąsiedztwie źródła i ma największy wpływ na mieszkańców. Jej wielkość oraz rodzaj jest uzależniony od paliwa zużywanego w kotłach.

Jak wspomniano powyżej w granicach planu nie występują tereny przemysłowe. Problem emisji ze źródeł technologicznych w obszarze planu nie występuje.

Podobna sytuacja dotyczy źródeł komunikacyjnych. Występujące w omawianych granicach drogi to głównie ciągi o charakterze lokalnym pełniących funkcje dojazdu do istniejącej zabudowy. Jedynie ulica Stanisława Staszica ma charakter ponadlokalny, łączy ona obszar planu z terenami sąsiednimi. Ruch pojazdów po drogach omawianego terenu jest związany z emisją zanieczyszczeń, jednak ze względu na jego wielkość nie ma on znaczącego wpływu na jakość powietrza.

Wpływ na warunki sanitarne powietrza ma również sposób zagospodarowania terenów przyległych. Od zachodu omawiany teren graniczy z terenami przemysłowymi, których funkcjonowanie jest związane z wprowadzaniem zanieczyszczeń powstałych w wyniku prowadzenia procesu produkcyjnego.

5.1.10. Warunki florystyczno-faunistyczne

Zgodnie z podziałem Polski na regiony geobotaniczne według Matuszkiewicza (2008a) [1.2.29], teren objęty projektem MPZP położony jest na obszarze Działu Wyżyn Południowopolskich (C), Krainy Górnośląskiej (C.3), Okręgu Górnośląskiego Właściwego (C.3.1), Podokręgu Będzińskiego (C.3.1.e), z wyjątkiem krańca południowo-zachodniego, który znajduje się w granicach Podokręgu Bytomsko-Mysłowickiego (C.3.1.n).

Potencjalną roślinność naturalną na tym obszarze stanowią leśne zbiorowiska łąkowe z zespołu *Tilio-Carpinetum*.

Na skutek wieloletniej działalności człowieka na omawianym obszarze lokalne środowisko zostało bardzo silnie przekształcone i stale pozostaje pod wpływami antropogenicznymi. Naturalna roślinność na przestrzeni lat uległa tutaj całkowitej degradacji (zanikowi) i już tu nie występuje. Znaczące przekształcenie siedlisk

pociągnęło za sobą głębokie zmiany w składzie gatunkowym zwierząt i zależnościach troficznych.

Na obszary biologicznie czynne przedmiotowego terenu składają się elementy zieleni nieurządzonej w postaci zadrzewień, a także, siedliska ruderalne z płatami roślinności spontanicznej. Przy istniejącej zabudowie występują tereny zieleni urządzonej.

Zbiorowiska ruderalne i roślinność wysoka

Płaty roślinności ruderalnej porastają w granicach przedmiotowego terenu nieużytkowane powierzchnie biologicznie czynne. Siedliska o charakterze ruderalnym porośnięte spontanicznie przez kosmopolityczne, synantropijne gatunki roślin występują między innymi w niezagospodarowanych powierzchniach pomiędzy budynkami, na przydrożach, w miejsca po wyburzeniach, a także zaniedbanych trawnikach itp.

W siedliskach tych kształtują się między innymi zbiorowiska wysokich bylin przynależące pod względem fitosocjologicznym do klasy *Aremisietea*. Tworzą je na przykład takie gatunki jak bylica pospolita (*Artemisia vulgaris*), łopian (*Arctium sp.*), nawłocie (*Solidago sp.*), którym towarzyszą także inne, niskie i kosmopolityczne gatunki zielne jak trawy. Spotkać można tu również gatunki inwazyjne jak rdestowiec (*Reynoutria sp.*).

W rejonie chodników, a także w sąsiedztwie zabudowań czy ogrodzeń pojawiają się również inne gatunki siedlisk ruderalnych (nitrofilne, w tym także odporne na wydeptywanie) jak na przykład życica trwała (*Lolium perenne*), wiechlina roczna (*Poa annua*), babka zwyczajna (*Plantago major*), rdest ptasi (*Polygonum aviculare*), jasnota purpurowa (*Lamium purpureum*), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), mniszek lekarski (*Taraxacum officinale*) i inne.

Na biologicznie czynnych obszarach narażonych na rozdeptywanie bądź rozjeżdżanie kształtują się umiarkowanie nitrofilne zbiorowiska z rzędu *Plantaginetalia majoris*, tworzone przez niskie byliny odporne na oddziaływanie mechaniczne.

Na terenach ruderalnych, zwłaszcza w sąsiedztwie ulicy Staszica oraz w północno – wschodniej części terenu obserwuje się wkraczanie roślinności wysokiej na skutek sukcesji wtórnej, wśród której występują topole (*Populus sp.*), klony (*Acer sp.*), brzozy (*Betula sp.*), wierzby (*Salix sp.*).

Zieleń urządzona

W granicach przedmiotowego terenu do terenów zieleni urządzonej należy zaliczyć przydomowe ogrody.

Obszary te charakteryzują się pielęgnowanymi powierzchniami trawnikowymi nierzadko z nasadzeniami ozdobnych gatunków zielnych.

FAUNA

Z uwagi na istniejące zagospodarowanie terenu fauna jest tutaj reprezentowana przede wszystkim przez gatunki zsynantropizowane. Do ssaków występujących na terenie opracowania należą potencjalnie przede wszystkim pospolite gryzonie jak myszy czy szczury. Niewykluczone, iż pośród zabudowań i obiektów przedmiotowego terenu pojawiają się również niektórzy przedstawiciele rzędu nietoperzy.

Lokalne zadrzewienia i zakrzewienia na omawianym terenie są potencjalnym schronieniem dla ptaków, które na przedmiotowym terenie reprezentowane są między innymi przez takie gatunki jak sroka (*Pica pica*), kawka (*Coloeus monedula*), gołąb miejski (*Columba livia f.urbana*) oraz drobne ptaki śpiewające, których przedstawicielem może być między innymi sikora bogatka (*Parus major*), kopciuszek (*Phoenicurus ochruros*), kos (*Turdus merula*) i inne.

Bez wątpienia najliczniej reprezentowaną grupą zwierząt są tutaj synantropijne bezkręgowce, w tym przede wszystkim owady i pajęczaki.

5.1.11. Powiązania przyrodnicze terenu z obszarami otaczającymi

Rzeźba terenu, budowa geologiczna, charakter zagospodarowania, a także szata roślinna stanowią o licznych powiązaniach przyrodniczych przedmiotowego terenu z obszarami otaczającymi. Wymiana biologiczna między obszarem opracowania a terenami przyległymi jest częściowo ograniczona. Od zachodu granicę omawianego terenu wyznacza ul. Staszica, wzdłuż której przeprowadzone zostało ogrodzenie oddzielające drogę od torowiska. Droga wraz z ogrodzeniem stanowi barierę dla wymiany biologicznej.

W naturalny sposób migracjom sprzyjać będą obszary położone we wschodniej części terenu opracowania, gdzie dominują tereny biologicznie czynne. Mają one swoją kontynuację poza obszarem planu w związku z czym stanowią podstawę powiązania z terenami przyległymi oraz są głównym obszarem lokalnej wymiany biologicznej.

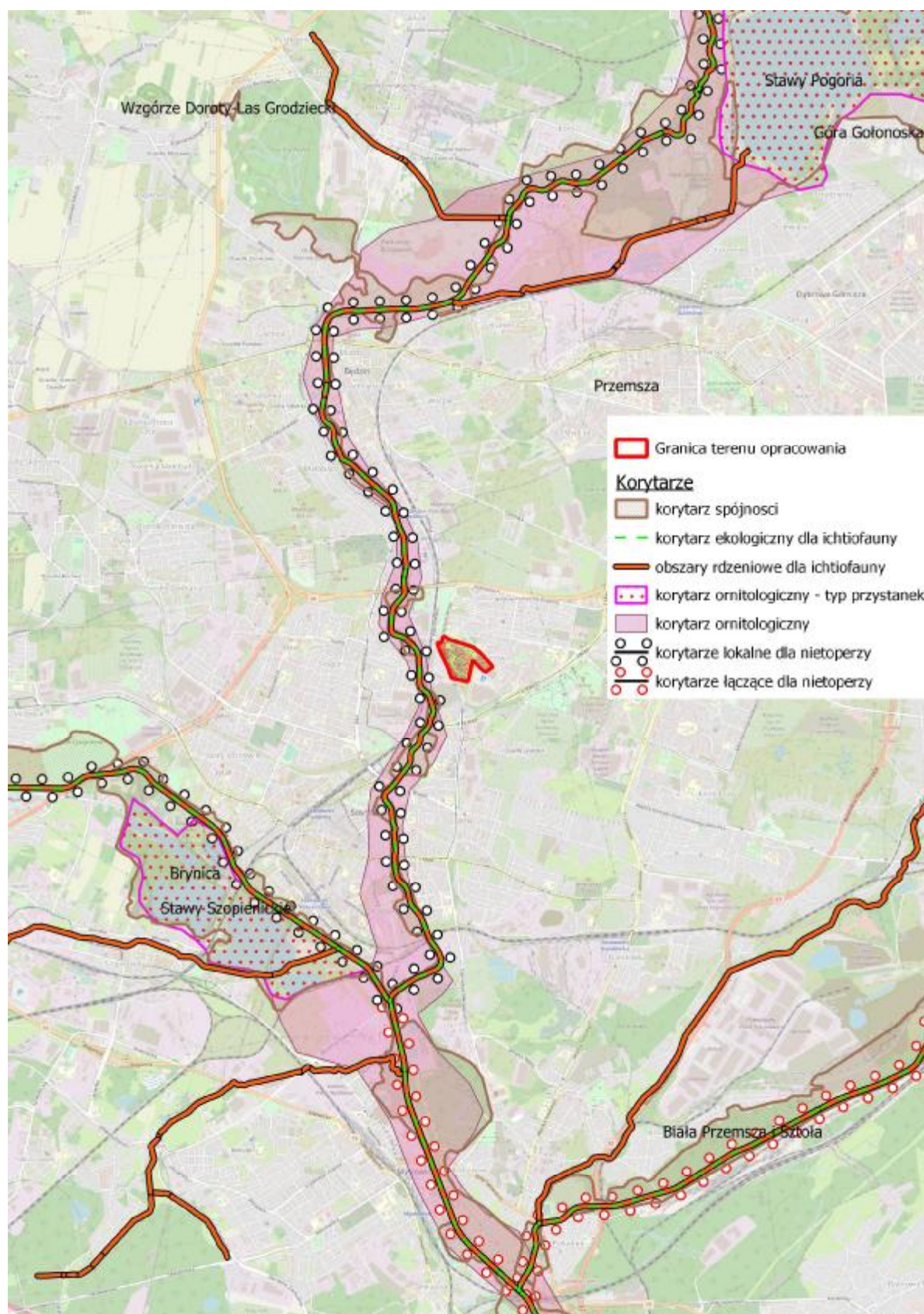
Warto również wspomnieć, iż niektóre liniowe struktury antropogeniczne takie jak np. pobocza dróg lub linie kolejowe umożliwiają w pewnym stopniu rozprzestrzenianie się niektórych gatunków, głównie wiatrosiewnych gatunków roślin.

W granicach terenu objętego projektem planu nie wyznaczono szlaków migracji ssaków kopytnych i drapieżnych czy ptaków. Nie występują tu również korytarze spójności obszarów chronionych wyznaczone na terenie całego województwa [1.2.16].

Najbliższe korytarze ekologiczne (dla ichtiofauny, nietoperzy, ptaków) przebiegają w niewielkiej odległości od zachodniej granicy terenu opracowania i związane są z korytem rzeki Przemszy.

Przebieg najbliższych korytarzy ekologicznych w tym rejonie przedstawia rysunek poniżej.

Do powiązań przyrodniczych omawianego terenu z obszarami przyległymi należą również złoża kopalin oraz zalegające w podłożu geologicznym piętra wodonośne.

Rys. 3. Lokalizacja terenu objętego projektem MPZP względem przebiegu korytarzy ekologicznych

5.1.12. Istniejące zagrożenia środowiska, a jego odporność na degradację i zdolność do samoregeneracji

Z problemem odporności środowiska na degradację wiąże się ściśle ocena jego zdolności do regeneracji. Regeneracja następuje pod wpływem procesów naturalnych, gdyż celowe działania człowieka mogą znacznie przyspieszyć regenerację środowiska, zaburzając jednak naturalny cykl odnowienia przyrody. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Uzupełniającym miernikiem jest różnica stanów środowiska w punkcie „początkowym” (przed oddziaływaniem) i końcowym („po regeneracji”), ponieważ środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego ze stanem wyjściowym.

Tempo regeneracji ekosystemów zależy od wielu czynników. Wpływa na nie między innymi stan zachowania naturalnych siedlisk przyrodniczych, które tu niegdyś występowały oraz charakter i stopień natężenia określonych stresorów (czynników degradacyjnych). Stan środowiska w granicach przedmiotowego terenu kształtowany jest nie tylko przez czynniki miejscowe, ale także przez wypadkową ich powiązań z otoczeniem.

Degradacja środowiska przyrodniczego w granicach przedmiotowego terenu wynika z zagospodarowania terenu przez człowieka. Omawiany teren jest częściowo zabudowany. Pomędzy istniejącymi budynkami znajdują się tereny biologicznie czynne. Istniejąca roślinność anektuje także tereny powstałe w wyniku wyburzeń. Występujące tu zbiorowiska to głównie roślinność ruderalna oraz gatunki ekspansywne.

Środowisko terenu objętego opracowaniem w związku z wieloletnią działalnością człowieka uległo silnym i praktycznie nieodwracalnym przekształceniom. Obecnie do głównych antropogenicznych oddziaływań i zagrożeń środowiska przedmiotowego obszaru należą:

- przekształcenia powierzchni ziemi,
- zanieczyszczenie gruntu i wód podziemnych,
- zanieczyszczenie powietrza,
- emisja hałasu,
- promieniowanie niejonizujące
- przekształcenia biocenoz

Przekształcenia powierzchni ziemi i przeobrażenia szaty roślinnej oraz fauny

Środowisko terenu objętego opracowaniem w związku z wieloletnią działalnością człowieka uległo silnym i praktycznie nieodwracalnym przekształceniom. Naturalna pokrywa glebowa jak również naturalna szata roślinna już tu nie występują. Dokonywane przez lata przekształcanie siedlisk pociągnęło za sobą głębokie zmiany w składzie gatunkowym zwierząt. Znacznemu uproszczeniu uległy również zależności troficzne między organizmami.

Roślinność przedmiotowego terenu ma zasadniczo charakter antropogeniczny, wtórny i nie stanowi zbiorowisk potencjalnej roślinności naturalnej. W składzie florystycznym zbiorowisk zaznacza się wyraźny udział roślin synantropijnych, ruderalnych, w tym gatunków obcego pochodzenia, które z racji możliwości adaptacyjnych, jako pierwsze kolonizują obszary zdewastowane. W chwili obecnej, w miejscach niezagospodarowanych nieużytków obserwowane jest wkraczanie do zbiorowisk nawłoci (*Solidago* sp.) czy rdestowca (*Reynoutria* sp.) Rośliny te stanowią zagrożenie dla flory rodzimej, a także dla całych ekosystemów. Stanowią one zagrożenie dla lokalnej flory, konkurując z gatunkami rodzimymi o nisze siedliskowe, co w skrajnym przypadku prowadzi do całkowitego opanowania siedliska.

Z racji zurbanizowanego charakteru przedmiotowego terenu, roślinność jest także narażona na działanie takich stresorów, jak zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego, zmiana chemizmu podłoża oraz związany z nią wzrost ciśnienia osmotycznego roztworu wodnego występującego w podłożu (wywołane m.in. soleniem dróg), a także uszkodzenia mechaniczne roślinności spowodowane przez wydeptywanie lub rozjeżdżanie.

Fauna jest również reprezentowana przede wszystkim przez pospolite i zsynantropizowane gatunki zwierząt, przystosowane do warunków miejskich.

Jednym z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska przyrodniczego analizowanego terenu, w tym przede wszystkim wpływających na powierzchnię ziemi, była prowadzona tutaj działalność górnicza.

Przemysł wydobywczy przyczynił się między innymi do zmiany stosunków wodnych. Kopalnie odwadniając wyrobiska spowodowały obniżenie zwierciadła wód podziemnych. Aktualnie w granicach przedmiotowego terenu nie prowadzi się i nie planuje prowadzenia eksploatacji podziemnej węgla kamiennego. Zagrożenia możliwością wystąpienia odkształceń powierzchni o charakterze ciągłym w granicach opracowania wygasły.

Zagrożenia środowiska wodno-gruntowego, wód powierzchniowych i podziemnych

Środowisko gruntowe ulega szczególnie silnej degradacji w rejonach zabudowy kubaturowej i większych ciągów komunikacyjnych. Przejawia się ono zmianami w naturalnych układach, m.in. poprzez zniszczenie profili glebowych. Zaburzane są także stosunki wodne poprzez przykrywanie powierzchni ziemi szczelnymi powierzchniami, takimi jak asfalt czy beton. Oddziaływaniem związanym z przyrostem powierzchni szczelnych jest zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych, co ogranicza możliwości infiltracji wód w głąb ziemi i równocześnie skutkuje wzrostem spływu wód deszczowych z terenów utwardzonych. Dochodzi także do przenikania zanieczyszczeń z powietrza lub wraz z opadami atmosferycznymi, co prowadzi do zmian chemizmu gleb, szczególnie w otoczeniu dróg. Składa się na to także używanie w okresie zimowym soli drogowej. W odniesieniu do przedmiotowego terenu grunty zanieczyszczane są głównie substancjami wprowadzonymi przez opady atmosferyczne i spaliny samochodowe.

Czynnikiem wpływającym na grunty w granicach opracowania jest także oddziaływanie mechaniczne w postaci rozjeżdżania przez pojazdy czy też wydeptywania.

Zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego

Warunki aerosanitarne na terenie objętym projektem m.p.z.p.. są kształtowane zarówno przez czynniki wewnętrzne (mające źródło w obszarze opracowania), jak i zewnętrzne (poza jego granicami). Zanieczyszczenia powietrza mogą być generowane zarówno na terenie planu, jak i być nawiewane z innych obszarów. W odniesieniu do charakteryzowanego terenu głównym źródłem zanieczyszczeń są tereny zabudowy związane z występowaniem tzw. niskiej emisji nasilającej się w sezonie grzewczym. Problem niskiej emisji pogłębia się w momencie gdy podstawowym paliwem do uzyskania ciepła jest węgiel. Spalaniu paliw stałych towarzyszy emisja związków kancerogennych. Problem pogłębia się gdy w kotłowniach spalane są odpady pochodzące z gospodarstw domowych.

Aktualnie obserwowana jest tendencja do wymieniania pieców na ekologiczne, w tym na paliwa gazowe. Tendencja ta prowadzi do poprawy jakości powietrza.

Emisja hałasu

Hałas należy do czynników, których bezpośredni wpływ jest ograniczony do czasu jego trwania. Pod tym względem środowisko wykazuje wysoką zdolność do regeneracji.

W obszarze projektu planu brak jest przemysłowych źródeł emisji hałasu. Hałas towarzyszy jedynie ciągom komunikacyjnym. Wzdłuż przebiegu ul. Staszica

przeprowadzone zostały tory kolejowe, w związku z czym wpływ na klimat akustyczny omawianego terenu ma również hałas kolejowy.

Miasto Sosnowiec posiada mapę akustyczną[1.2.42], na podstawie, której można określić wpływ poszczególnych źródeł hałasu na klimat akustyczny projektowanych terenów. Analiza map hałasu przemysłowego oraz kolejowo – tramwajowego wykazała, że tego typu oddziaływanie akustyczne w granicach określonych projektem planu miejscowego jest poniżej dopuszczalnych poziomów hałasu dla terenów mieszkaniowo – usługowych.

Analiza map imisji hałasu drogowego wykazała, że ruch na poszczególnych odcinkach dróg w obrębie obszaru planu nie powoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu zarówno w porze dziennej jak i nocnej. Podobna sytuacja dotyczy immisji hałasu kolejowego. Ruch pociągów jest słyszalny na terenach położonych wzdłuż ul. Staszica, jednak nie powoduje on przekroczeń wartości dopuszczalnych dla zabudowy mieszkaniowej.

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Poprzez brak realizacji ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego rozumie się sytuację pozostawienia obszaru w dotychczasowym stanie planistycznym, a więc w niewielkim zakresie zagospodarowanie zachodziłoby zgodnie z obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, a częściowo pozostawienie terenu w nieustalonym stanie planistycznym. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zasadniczo nie wprowadza zmian w obszarze dotychczas objętym obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Dalsze przekształcenie środowiska w przypadku braku realizacji planu na terenie opracowania może być potencjalnie związane z nieukierunkowanym zagospodarowaniem terenu, w tym na przykład z dogęszczeniem zabudowy kosztem powierzchni biologicznie czynnych. Zaniedbanie i zaśmiecanie terenów zieleni może być związane z pogorszeniem się wartości estetycznych.

Wzrost wskaźnika intensywności terenów zabudowanych, może przyczynić się do pogorszenia warunków aerasanitarnych i topoklimatycznych, a ponadto może być związany również z lokalnym wzrostem emisji hałasu.

Warunki aerasanitarnie, w tym jakość powietrza atmosferycznego przedmiotowego terenu odznaczają się zmiennością w czasie i przestrzeni. Aktualnie możliwe jest ograniczenie zagrożeń dla środowiska wynikających z działalności człowieka. Poprawa stanu powietrza jest możliwa między innymi poprzez unowocześnienie szlaków

komunikacyjnych (wymiana nawierzchni, ustawianie ekranów dźwiękoszczelnych), wyeliminowanie uciążliwych lub wadliwych urządzeń grzewczych na rzecz niskoemisyjnych kotłów oraz stosowaniu proekologicznych źródeł energii w gospodarstwach domowych, czy też odpowiedniego składowania i utylizacji odpadów.

6. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

6.1. Formy ochrony prawnej

6.1.1. Zasoby wodne

Zasoby wodne podlegają ochronie na mocy ustawy *Prawo wodne* [1.2.6]. Ustawa reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Ochronie podlegają między innymi wody podziemne i obszary ich zasilania. Ochrona ta polega na zmniejszaniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania oraz na utrzymywaniu równowagi zasobów tych wód.

Cały obszar opracowania znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 329 „Bytom”

W przedstawionym do oceny projekcie MPZP wprowadzono zapisy służące ochronie wód powierzchniowych i podziemnych. Zgodnie z ustaleniami tego dokumentu zakazuje się prowadzenia gospodarki ściekowej w sposób mogący spowodować przekroczenie dopuszczalnego poziomu parametrów określających stan jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Ustala się obowiązek docelowego odprowadzania ścieków do systemu kanalizacji miejskiej, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki ściekowej. Dopuszcza się retencjonowanie wód opadowych i roztopowych, do zagospodarowania w odpowiednich urządzeniach lub do wykorzystania gospodarczego na działce budowlanej jako elementu małej architektury i zieleni. W związku z powyższym należy przyjąć, że realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do pogorszenia się stanu wód powierzchniowych i podziemnych.

6.1.2. Złóża kopalin

Udokumentowane złoża kopalin podlegają ochronie na mocy ustawy *Prawo ochrony środowiska* [1.2.2] oraz ustawy *Prawo geologiczne i górnicze* [1.2.7].

Cały obszar znajduje się w granicach udokumentowanego złoża węgla kamiennego „Saturn” oraz w granicach złoża „Sosnowiec”. W związku z tym iż przedmiotowe złoża nie są eksploatowane nie ustanowiono dla nich obszaru i terenu górniczego.

Zapisy projektu planu nie wprowadzają zakazu eksploatacji złóż kopalin.

6.1.3. Flora, fauna i mykobiota

Flora i fauna podlega ochronie na mocy ustawy *Prawo ochrony środowiska* [1.2.2] oraz *Ustawy o ochronie przyrody* [1.2.3].

Zgodnie z *Prawem Ochrony Środowiska* ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

- 1) zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,
- 2) tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,
- 3) zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan zwierząt oraz roślin,
- 4) zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.

W myśl *Ustawy o Ochronie Przyrody* ochrona gatunkowa obejmuje okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów. Ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W stosunku do rodzimych dziko występujących roślin objętych ochroną gatunkową (ściłą lub częściową) obowiązują zakazy:

- 1) zrywania, niszczenia i uszkodzania;
- 2) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, stosowania środków chemicznych, niszczenia ściółki leśnej i gleby w ostojach;
- 4) pozyskiwania, zbioru, przetrzymywania, posiadania, preparowania i przetwarzania okazów gatunków;
- 5) zbywania, nabywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 6) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków.

W stosunku do zwierząt należących do gatunków dziko występujących objętych ochroną ściłą lub częściową wprowadza się m.in. następujące zakazy:

- 1) umyślnego zabijania;
- 2) umyślnego okaleczenia i chwytania;
- 3) transportu, pozyskiwania, przetrzymywania, a także posiadania żywych zwierząt;

- 4) zbierania, przetrzymywania i posiadania okazów gatunków;
- 5) umyślnego niszczenia ich jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych;
- 6) niszczenia ich siedlisk i ostoi;
- 7) niszczenia ich gniazd;
- 8) niszczenia ich mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk i innych schronień;
- 9) wybierania, posiadania i przechowywania ich jaj;
- 10) wyrabiania, posiadania i przechowywania wydmuszek;
- 11) preparowania okazów gatunków;
- 12) zbywania, oferowania do sprzedaży, wymiany i darowizny okazów gatunków;
- 13) wwożenia z zagranicy i wywożenia poza granicę państwa okazów gatunków;
- 14) umyślnego płoszenia i niepokojenia;
- 15) przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;
- 16) przemieszczania urodzonych i hodowanych w niewoli do stanowisk naturalnych.

Ochronie, polegającej na zapobieganiu niszczeniu i dewastacji, podlegają także tereny zieleni urządzonej, drzewa i krzewy oraz ich zbiorowiska niebędące lasem. W *ustawie o ochronie przyrody* nakazano zwrócić szczególną uwagę na roboty ziemne oraz inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w pobliżu drzew lub krzewów albo ich zespołów. Prace te mogą być wykonywane wyłącznie w sposób nie szkodzący drzewom lub krzewom. W okresie zimowym na ulicach, placach oraz drogach publicznych środki chemiczne mogą być stosowane tylko w sposób nieszkodzący terenom zieleni oraz zadrzewieniom.

W obszarze projektu planu nie wykazywano stanowisk roślin i grzybów chronionych i/lub zagrożonych wyginięciem. Objęta ochroną gatunkową jest natomiast zdecydowana większość występujących lub potencjalnie występujących na tym terenie ptaków. Realizacja zapisów projektu planu dotycząca wprowadzania zabudowy na tereny biologicznie czynne pociągać będzie za sobą konieczność wycinki drzew i krzewów. Biorąc pod uwagę, że wycinka zieleni wysokiej odbywać się będzie po uzyskaniu stosownych zezwoleń, poprzedzonych wizją przyrodniczą pod kątem kontroli ewentualnego występowania gniazd ptasich i budek lęgowych, należy przyjąć, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na lokalne zasoby gatunków chronionych ptaków.

6.1.4. Walory krajobrazowe oraz dziedzictwo kulturowe

Walory krajobrazowe podlegają ochronie na mocy *ustawy o ochronie przyrody* [1.2.3], natomiast obiekty zabytkowe chronione są zgodnie z *ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* [1.2.11].

Walory krajobrazowe, rozumiane jako wartości ekologiczne, estetyczne i kulturowe terenu oraz związanych z nim elementów przyrodniczych, ukształtowane przez siły przyrody lub w wyniku działalności człowieka, podlegają ochronie bez względu na to, czy są objęte szczególnymi formami ochrony przyrody.

Teren objęty projektem MPZP obejmuje obszar o krajobrazie miejskim. Nie wyznaczono tu krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz planie zagospodarowania przestrzennego województwa

W zakresie kształtowania krajobrazu w przedstawionym do oceny projekcie planu wprowadzono następujące zapisy:

1. W ramach wyznaczonych terenów zieleni (ZP i Z) ustala się zakaz realizacji zabudowy z zastrzeżeniem zapisów ustaleń szczegółowych.
2. W granicy terenu oznaczonego symbolem LK.3 KD-D ustala się nakaz utrzymania i uzupełniania szpaleru drzew na całej długości terenu we wschodniej jego części.

Projekt planu ustala objęcie ochroną konserwatorską budynek byłego LO przy ulicy Staszica

6.1.5. Klimat akustyczny

Klimat akustyczny podlega ochronie na mocy *rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu* [1.2.8].

Dopuszczalne poziomy hałasu określone w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (tekst jednolity Dz.U. 2014, poz. 112) dla wspomnianych terenów zostały przedstawione w tabeli poniżej.

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem

L.p.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	64	59	50	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	68	59	55	45

1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym

W granicach terenu objętego planem występuje zabudowa chroniona akustycznie.

W projekcie planu wprowadzono następujące zapisy w zakresie ochrony przed hałasem:

- dla terenu oznaczonego symbolami: MW, MNn jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- dla terenu oznaczonego symbolami: MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- dla terenów oznaczonych symbolami: ZP i US/SW jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,
- dla terenu oznaczonego symbolami: UP w zakresie zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży jak dla terenu związanego ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;

6.1.6. Grunty rolne i leśne

Grunty rolne i leśne podlegają ochronie z mocy *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych* [1.2.5].

W granicach omawianego terenu nie występują grunty rolne, brak również terenów leśnych.

6.1.7. Formy ochrony przyrody

Na terenie objętym projektem planu nie występują obszarowe ani punktowe formy ochrony przyrody w rozumieniu *Ustawy o ochronie przyrody*.

W obszarze planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują tereny objęte obszarową formą ochrony na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Najbliższe obszarowe formy ochrony znajdują się w odległości około 3,3 km i 3,5 km, są odpowiednio to zespół przyrodniczo – krajobrazowy „Szopienice – Borki” oraz obszar chronionego krajobrazu „Góra Zamkowa”.

Najbliżej zlokalizowanym obszarem Natura 2000 jest specjalny obszar ochrony siedlisk „Torfowisko Sosnowiec – Bory” PLH240038 położony w odległości około 8,4 km w kierunku na wschód od granic terenu opracowania.

Dodatkowo w odległości około 480 m w kierunku na północny – zachód od granic inwestycji znajdują się drzewa pomnikowe. Rosną one w parku należącym do zespołu parkowo – pałacowego Schöna.

W planie przedstawionym do oceny, wprowadzono głównie tereny zabudowy mieszkaniowej sankcjonując istniejący sposób zagospodarowania. Nowe obszary zabudowy to tereny usług publicznych. Projektowane zagospodarowanie nie będzie więc uciążliwe dla środowiska. Dodatkowo plan wprowadza zapisy ograniczające ewentualne oddziaływania związane z realizacją nowych obiektów.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz odległość od obszarów i obiektów chronionych można stwierdzić, iż realizacja ustaleń planu nie będzie miała wpływu na obszarowe formy ochrony oraz na inne obiekty chronione.

6.1.8. Obszary cenne przyrodniczo a nie objęte ochroną

Z uwagi na wysoki stopień przekształceń antropogenicznych w granicach opracowania nie występują obszary przyrodniczo cenne. Występujące tu siedliska mają charakter typowo antropogeniczny i są miejscem występowania zsynantropizowanych gatunków zwierząt i roślin, które generalnie przystosowały (przyzwyczyły) się do warunków miejskich.

Korytarze ekologiczne

W granicach terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przebiegają korytarze ekologiczne wyznaczone na terenie województwa śląskiego [1.2.40]. Obecnie teren jest silnie zurbanizowany i nie pełni ważniejszych funkcji migracyjnych. Tereny, które mogą w pewnym stopniu realizować te rolę zostały zachowane w projekcie planu w dotychczasowym zagospodarowaniu: są

to tereny położone wzdłuż wschodniej granicy planu.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania projektu planu

Podstawowe cele ochrony środowiska zostały uwzględnione w następujących dokumentach krajowych:

1. Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju (ogłoszona w Monitorze Polskim Nr 26, poz. 432),
2. Zaktualizowana koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju z 2005 r.
3. Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (do 2030 r.)
4. Polska 2025 – Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju (Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, 2000 r.),
5. Polityka ekologiczna państwa 2030, PEP2030 (Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2019)

oraz w dokumentach międzynarodowych, ratyfikowanych przez stronę polską, których ustalenia w znaczącej części zawarte są w wyżej wymienionych dokumentach oraz przepisach prawnych.

Główne cele zawarte w tych dokumentach to:

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- przyjęcie nadrzędnej zasady zrównoważonego rozwoju,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach, polegającej m.in. na wprowadzeniu szczególnych zasad ochrony środowiska w obszarach alimentacji wód podziemnych, zachowanie nieuregulowanych rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy dewastacji,
- ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,

- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, melioracje osuszające oraz regulację rzek,
- określenie obszarów wymagających ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej,
- określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być uruchomiona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
- uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez wskazanie obszarów do preferencji prośrodowiskowego transportu i nasycenie odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych, realizację na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiającymi migrację fauny, odpowiednie trasowanie autostrad z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,
- stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
- powszechne i wzajemne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
- promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekoroelnictwo, ekosadownictwo),
- zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,
- ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią główny potencjał przyrodniczy kraju,
- ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwoerozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
- zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
- ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
- priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,

- ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju:

Głównym jej celem jest stworzenie warunków dla stymulowania rozwoju, sprzyjających sukcesywnemu eliminowaniu procesów i działań gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, promowaniu sposobów gospodarowania przyjaznych dla środowiska oraz przywracaniu równowagi na obszarach dewastacji i degradacji przyrodniczej. Głównym założeniem rozwojowym strategii jest utrzymanie wzrostu gospodarczego w powiązaniu ze zdecydowanym wzrostem efektywności wykorzystania surowców, paliw oraz zasobów przyrody a także zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego kraju. Ponadto strategia zaleca:

- uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej i pomników natury,
- pomoc państwa dla działalności proekologicznej, rekultywacji terenów i zasobów skażonych, dla czynnej ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,
- przestrzeganie prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty,
- zapewnienie równego dostępu do środowiska i jego zasobów,
- zapewnienie konkurencyjności wykorzystania zasobów odnawialnych i recyklingu surowców,
- zapewnienie swobodnego transferu technologicznego i inwestycji proekologicznych,
- uwzględnienie zagadnień środowiskowych w opracowywanych politykach i programach sektorowych szczebla krajowego i regionalnego.

Polityka ekologiczna państwa 2030 (PEP2030) integruje zakres tematyczny dokumentów:

- Strategii „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 r.” BEiŚ) w części środowiskowej,
- Strategicznego planu adaptacji dla sektorów obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 (SPA2020),
- Polityki klimatycznej Polski. Strategii redukcji emisji gazów cieplarnianych w Polsce do roku 2020 (uchylona uchwałą Rady Ministrów w dniu 1 września 2015 r.), których okres obowiązywania został zaplanowany do końca 2020 r.

Zakres tematyczny PEP został uzupełniony o środowiskowe cele i priorytety Rządu RP oraz rozwija część środowiskową Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.).

W rezultacie PEP obejmuje następującą tematykę:

- bezpieczeństwo biologiczne, w tym organizmy genetycznie zmodyfikowane,
- klimat akustyczny,
- najlepsze dostępne techniki BAT,
- odpady,
- pola elektromagnetyczne,
- powierzchnia ziemi,
- powietrze,
- promieniowanie jonizujące,
- służby ochrony środowiska i podmioty biorące udział w zarządzaniu środowiskiem,
- system finansowania ochrony środowiska,
- system ocen oddziaływania na środowisko,
- technologie środowiskowe,
- wzorce zrównoważonej konsumpcji i edukacja ekologiczna, w tym dostęp do informacji,
- zasoby geologiczne,
- zasoby przyrodnicze, w tym krajobraz, leśnictwo i różnorodność biologiczna,
- zasoby wodne, w tym jakość wód,
- zmiany klimatu (mitygacja i adaptacja).

Polityka ekologiczna państwa opiera się na budowie innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju, który jest wymogiem nowoczesnej polityki państwa. Zrównoważony rozwój oznacza stabilny wzrost gospodarczy powiązany z racjonalną gospodarką zasobami środowiskowymi i respektowaniem praw człowieka. To właśnie człowiek jest nadrzędną wartością w Polityce ekologicznej Państwa 2030 poprzez koncentrację tematyczną na jakości życia, zdrowiu i dobrobycie Polaków. Rolą polityki ekologicznej jest więc zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Jest podstawą do podejmowania działań na szczeblu krajowym, wojewódzkim i lokalnym. Kluczowa dla osiągnięcia celów polityki ekologicznej jest dodatkowo dbałość o kulturę współżycia ze środowiskiem na szczeblu samorządowym, zwłaszcza poprzez racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem oraz przyrodę przed nadmierną presją.

Wymienione powyżej cele generalnie znalazły odzwierciedlenie w ocenianym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

8. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (tzw. SPA2020) stanowi element szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, którego prowadzenie zakłada się do roku 2070.

We wskazanym dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp.), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyć coraz większych obszarów kraju.

Wśród najbardziej wrażliwych sektorów i obszarów, dla których określono cele i kierunki działań adaptacyjnych znalazły się: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna i obszary prawnie chronione, zdrowie, energetyka, budownictwo, transport, obszary górskie, strefy wybrzeża, gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane.

Głównym celem SPA 2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cele szczegółowe oraz powiązane z nimi kierunki działań zostały określone następująco:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

Kierunki działań:

- 1.1 - dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu
- 1.2 - adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu
- 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu
- 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu
- 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie
- 1.6 – zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich

Kierunki działań:

2.1 - stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami

2.2 – organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu

Kierunki działań:

3.1 - wypracowywanie standardów konstrukcyjnych uwzględniających zmiany klimatu

3.2 – zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

Kierunki działań:

4.1 – monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)

4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

5.1 – promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

5.2 – budowa systemu wsparcia polskich innowacyjnych technologii sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunki działań:

6.1 – zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu

6.2 – ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych.

W świetle powyższych wskazań, mając na uwadze charakter oraz zakres (szczegółowość) ocenianego dokumentu planistycznego, a także charakter (uwarunkowania środowiskowe) i sposób zagospodarowania przedmiotowego terenu należy stwierdzić, że miejscowy plan jest związany przede wszystkim z sektorami jakimi są: gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane, a w tym również z sektorami obejmującymi budownictwo i infrastrukturę i inne.

Zgodnie z mapami zagrożenia powodziowego opracowanymi przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie w granicach przedmiotowego terenu nie występują

obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Obszar objęty projektem MPZP zlokalizowany jest także poza obszarami osuwisk.

Do głównych zagrożeń przedmiotowego terenu w kontekście zmian klimatycznych należą: intensyfikacja miejskiej wyspy ciepła, silne ulewy powodujące podtopienia oraz susze sprzyjające deficytowi wody w miastach.

Generalnie realizacja ocenianego planu może się przyczynić do intensyfikacji (rozszerzenia zjawiska) miejskiej wyspy ciepła. Planowany rozwój zabudowy obejmuje w tereny zabudowy głównie o charakterze mieszkaniowym i w mniejszym stopniu usługowym, dla których przyjęto wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej od 15 do 20%. Ponadto część terenów pełnić będzie dotychczasową funkcję terenów biologicznie czynnych w formie terenów zielone i terenów zielni urządzonej. W związku z powyższym występowanie zjawiska „miejskiej wyspy ciepła” będzie na przedmiotowym terenie ograniczane i nie przewiduje się jego znaczącej intensyfikacji.

Ogólnie rzecz ujmując ustalenia miejscowego planu wpisują się przede wszystkim w realizację następujących kierunków działań określonych SPA 2020: 1.3 i 1.5 w zakresie celu nr 1 oraz 4.2 w celu nr 4.

Do ustaleń planu realizujących założenia powyższych celów i kierunków należą między innymi:

- wykorzystanie istniejącego zorganizowanego sposobu ogrzewania - rozproszanie ciepła poprzez rozbudowę istniejącego systemu sieci ciepłowniczych, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu zaopatrzenia w ciepło (kierunek 1.3 i 4.2),
- wykorzystanie odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW
- obowiązek docelowego odprowadzania ścieków do istniejących i rozbudowywanych systemów sieci kanalizacji miejskiej (kierunek 4.2),
- wprowadzenie dla terenów zabudowy minimalnego procenta terenów biologicznie czynnych wynoszącego od 15 do 25% oraz utrzymanie terenów zieleni (kierunek 4.2).

Wskazane powyżej zapisy sprzyjają również innym kierunkom działań służącym adaptacji do zmian klimatu.

9. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w odniesieniu do *Uchwały Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw*

Uchwała Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (tzw. uchwała antysmogowa) wprowadza zakazy i ograniczenia w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych. Celem tych zakazów i ograniczeń jest zapobieżenie negatywnemu wpływowi na zdrowie ludzi i środowisko w granicach administracyjnych województwa śląskiego. Uchwała określa, jakie wymagania muszą spełniać instalacje, w których spalane są paliwa stałe oraz wymienia paliwa, których stosowanie jest zakazane.

Przedstawiony do oceny projekt dokumentu zawiera zapisy z zakresu ochrony powietrza, poprzez ograniczenie emisji pyłów związanych z wytwarzaniem energii cieplnej oraz z procesami inwestycyjnymi w budownictwie, gospodarce komunalnej, poprzez zwiększenie zasięgu terenów objętych zorganizowanym systemem ciepłowniczym zasilanym z centralnych źródeł i dopuszczenie stosowania odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW oraz stosowanie indywidualnych i grupowych systemów grzewczych spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych.

Uznać należy, że projekt planu nie stoi w sprzeczności z zakazami i ograniczeniami zawartymi w *Uchwale Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw*.

10. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym bezpośrednie, wtórne i skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko

Jak wykazano w powyższych rozdziałach niniejszej prognozy na terenie objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ani w jego sąsiedztwie nie występują obszarowe formy ochrony przyrody, w tym obszary sieci Natura 2000. Najbliższy obszar Natura 2000 to specjalny obszar ochrony siedlisk Torfowisko

Sosnowiec – Bory (8,4 km na wschód od granic obszaru opracowania). Ze względu na lokalny zasięg oddziaływań związanych z realizacją ustaleń ocenianego projektu planu nie prognozuje się ich wpływu na wymieniony wyżej obszar natura 2000, w tym na jego integralność i cel ochrony.

10.1. Oddziaływania rozwiązań planu na środowisko: bezpośrednie i pośrednie, średnio i długo terminowe, stałe i chwilowe, wtórne i skumulowane

Oceniany projekt planu przewiduje lokalny rozwój zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo –usługowej z towarzyszącą infrastrukturą kosztem powierzchni biologicznie czynnych (tj. terenów niezagospodarowanych). Część terenów biologicznie czynnych zostanie utrzymana w postaci terenów zielni urządzonej oraz terenów zieleni. W dotychczasowej funkcji zachowane zostaną tereny już zabudowane. Nie ogranicza to jednak możliwości uzupełniania luk w obszarach istniejącej zabudowy.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie związana głównie z utrzymaniem bądź pogłębieniem się oddziaływań już tu występujących.

Oddziaływanie krótkotrwałe polegać będzie między innymi emisji hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza (których źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane) związanych z budową, przebudową bądź rozbiórką obiektów. Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, bo związany z realizacją poszczególnych zadań założonych w planie (ograniczony do czasu realizacji poszczególnych inwestycji).

Oddziaływanie trwałe będzie polegało przede wszystkim na przekształceniu powierzchni ziemi spowodowanym na przykład pracami niwelacyjnymi oraz zajęciem terenu przez obiekty kubaturowe czy infrastrukturę komunikacyjną. Wprowadzanie pozaprzrodniczych form zagospodarowania będzie związane z zajęciem powierzchni biologicznie czynnych (głównie nieużytków) i usunięciem porastającej jej roślinności. Lokalnie realizacja ustaleń planu może być związana z koniecznością wycinku zieleni wysokiej (drzew i krzewów). Wraz zajęciem terenów biologicznie czynnych, potencjalnie zamieszkująca je fauna kręgowców zostanie wyparta na tereny przyległe. Występują tu jednak głównie gatunki zsynantropizowane, a zatem realizacja ustaleń planu nie będzie stwarzała zagrożeń dla ogólnego stanu lokalnych populacji gatunków chronionych.

Nieuniknione jest to, że opisane wyżej oddziaływania będą się w mniejszym lub większym stopniu kumulować w środowisku. Opisane wpływy zarówno na etapie budowy, jak i eksploatacji będą ograniczane zapisami planu, a także przepisami zawartymi w obowiązującym ustawodawstwie.

Generalnie można stwierdzić, iż realizacja miejscowego planu przy zachowaniu ograniczeń wpływu na środowisko wynikających z jego ustaleń oraz przepisów odrębnych nie spowoduje poważnych zagrożeń dla środowiska.

Tab. 2. Charakterystyka typów oddziaływań

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi przy tworzeniu nowych obiektów kubaturowych - pylenie z powierzchni odkrytych miejsc składowych materiałów sypkich i obiektów w budowie - zanieczyszczenie powietrza spalinami pochodzącymi z maszyn pracujących na budowach - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i wycinka zieleni wysokiej (drzew i krzewów) 	<ul style="list-style-type: none"> - wzrost emisji hałasu komunikacyjnego - przekształcenie powierzchni ziemi w ramach prowadzenia niwelacji pod planowane zagospodarowanie
pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - intensyfikacja ruchu pojazdów
wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują brak znaczących oddziaływań 	<ul style="list-style-type: none"> - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej infrastruktury
skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - krótkotrwała kumulacja hałasu pochodzącego z prac budowlanych oraz hałasu komunikacyjnego - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych (zielonych) 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiana jakości powietrza w wyniku nakładania się emisji z poszczególnych emitorów - kumulacja hałasu komunikacyjnego
krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> - nie występują brak znaczących oddziaływań
długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej - zmniejszenie powierzchni zadrzewionych 	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany morfologii terenu (lokalnych warunków krajobrazowych) związane z powstawaniem nowych zabudowań - dalsza synantropizacja szaty roślinnej w rejonie utworzonej infrastruktury;
stałe	<ul style="list-style-type: none"> - zmiany ukształtowania powierzchni terenu - zmiana lokalnego krajobrazu 	<ul style="list-style-type: none"> - lokalne zmiany mikroklimatu - zwiększenie powierzchni terenów utwardzonych
chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - hałas budowlany - zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi - powstawanie odpadów budowlanych 	<ul style="list-style-type: none"> - zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego

11. Stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem

Teren objęty planem jest w części zurbanizowany, ale większą jego część stanowią obecnie powierzchnie biologicznie czynne. Środowisko na omawianym terenie na skutek wieloletniej działalności człowieka zostało przekształcone, że praktycznie niemożliwy jest jego powrót do stanu pierwotnego. Fauna i flora są tutaj aktualnie reprezentowane głównie przez gatunki zsynantropizowane przystosowane (przywykłe) do warunków antropopresji, a występujące siedliska mają charakter antropogeniczny.

Oceniany projekt planu obok utrzymania istniejącego charakteru zagospodarowania przewiduje poszerzenie terenów zabudowy mieszkaniowo - usługowej. Nowe obiekty wprowadzane będą na tereny, które nie przedstawiają większych walorów przyrodniczych i krajobrazowych.

Mając na względzie obecny stan środowiska przyrodniczego przedmiotowego terenu oraz jego przekształcenie antropogeniczne, jak również uwzględniając ograniczenia uwzględnione w zapisach planu oraz przepisach odrębnych, należy stwierdzić, iż realizacja ustaleń projektu MPZP w granicach przedmiotowego terenu nie będzie związana ze znaczącym oddziaływaniem na środowisko przyrodnicze.

12. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Obszar objęty niniejszą prognozą zlokalizowany jest w odległości ponad 50 km od południowej granicy Państwa. Oddziaływanie realizacji zmian miejscowego planu będzie potencjalnie związane z lokalną niwelacją terenu, zajmowaniem powierzchni biologicznie czynnych oraz emisją hałasu i zanieczyszczeń komunikacyjnych do powietrza. Wpływy tego typu, ograniczane dodatkowo zapisami planu, będą miały charakter lokalny. Z tego względu przyjęć należy, że realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie powodowała transgranicznego oddziaływania na środowisko.

13. Obszary problemowe

Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny częściowo zainwestowane, a przeznaczenia przyjęte w planie zakładają rozwój dotychczasowego sposobu zagospodarowania. W związku z powyższym można stwierdzić, iż potencjalne oddziaływania związane z realizacją ustaleń planu na obszarze opracowania już występują. Na podstawie analizy ustaleń zawartych w przedstawionym do oceny projekcie planu oraz istniejących w jego granicach uwarunkowań środowiskowych nie wyznaczono obszarów problemowych.

W przypadku wprowadzania nowych terenów zabudowy na obszarach biologicznie czynne, często problemem jest znalezienie równowagi (kompromisu) pomiędzy presją zajmowania pod zabudowę kolejnych obszarów, atrakcyjnych ze względu na swoją

lokalizację, a zachowaniem jak najkorzystniejszego stanu środowiska oraz utrzymania pełnej funkcji struktur ekologicznych. Problem ten nie będzie jednak znaczący w granicach opracowania, jako że tereny zieleni zwykle nie przedstawiają znaczącej wartości przyrodniczej. Przeznaczanie terenów biologicznie czynnych na zabudowę nie zawsze wiąże się przy tym z ich całkowitą likwidacją. W projekcie planu przewiduje się zwłaszcza rozwój zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej. Obiektom mieszkalnym towarzyszy zielen w postaci zielni urządzonej przy budynkach wielorodzinnych i w postaci przydomowych ogrodów w przypadku zabudowy jednorodzinnej.

W obszarze projektu planu nie wprowadzono zagospodarowani mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tereny usługowe powiązane są z budynkami mieszkalnymi i są to głównie usługi nie powodujące ponadnormatywnych emisji zanieczyszczeń, zakłóceń środowiska oraz konfliktów sąsiedztwa z innymi funkcjami.

Zachowana została część terenów biologicznie czynnych w formie ogólnodostępnej zieleni urządzonej i rekreacyjnej w ramach których mogą być lokalizowane ścieżki piesze i rowerowe, urządzenia rekreacyjne, oczka wodne, obiekty małej architektury z zakazem lokalizacji budynków.

Jedynym potencjalnie konfliktowym zagospodarowaniem jest wprowadzenie terenów zieleni urządzonej (LK 8ZP i LK 15ZP) na terenach z istniejącą zabudową. Zapisy planu umożliwiają wprawdzie przeprowadzenie remontów i termoizolacji budynków zlokalizowanych w tych jednostkach wraz z możliwością zmiany sposobu użytkowania na lokale mieszkalne i usługowe. Plan ogranicza jednak jakkolwiek rozbudowę odbudowę bądź nadbudowę istniejących budynków.

14. Rozwiązania mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W ocenianym planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzone zostały zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych wpływów na środowisko. Zostały one opisane poniżej.

Ochrona powietrza atmosferycznego

W zakresie ochrony powietrza w projekcie planu ustala się ograniczenie emisji pyłów związanych z wytwarzaniem energii cieplnej oraz z procesami inwestycyjnymi w budownictwie, gospodarce komunalnej, poprzez:

- a) zwiększenie zasięgu terenów objętych zorganizowanym systemem ciepłowniczym zasilanym z centralnych źródeł,
- b) stosowanie odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW, z wyłączeniem urządzeń wykorzystujących moc wiatru,
- c) stosowanie indywidualnych i grupowych systemów grzewczych spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych,
- d) uwzględnienie wymagań „Programu ochrony powietrza dla terenu województwa śląskiego mającego na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji”, w tym ograniczeń przyjętych uchwałą Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 12 kwietnia 2017 r., poz. 2624),
- e) zakaz stosowania materiałów pyłących (w szczególności żużli energetycznych) do utwardzania docelowych (trwałych) nawierzchni dróg i miejsc postojowych;

Ochrona środowiska gruntowo-wodnego

Zgodnie z zapisami przedstawionego do oceny dokumentu zakazuje się prowadzenia gospodarki ściekowej w sposób mogący spowodować przekroczenie dopuszczalnego poziomu parametrów, określających stan jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Projekt planu dopuszcza możliwość retencjonowania wód opadowych i roztopowych, do zagospodarowania w odpowiednich urządzeniach lub do wykorzystania gospodarczego na działce budowlanej jako elementu małej architektury i zieleni. Ustala się także obowiązek docelowego odprowadzania ścieków do systemu kanalizacji miejskiej, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu gospodarki ściekowej. W związku z powyższym należy przyjąć, że realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do pogorszenia się stanu wód powierzchniowych i podziemnych.

Ochrona przed nadmiernym hałasem i promieniowaniem niejonizującym

W projekcie planu w ramach ochrony przed hałasem wprowadzono obowiązek uwzględnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska, to jest:

- a) dla terenu oznaczonego symbolami: MW, MNn jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- b) dla terenu oznaczonego symbolami: MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- c) dla terenów oznaczonych symbolami: ZP i US/SW jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,

d) dla terenu oznaczonego symbolami: UP w zakresie zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży jak dla terenu związanego ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;

W zakresie ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych w projekcie planu ustala się obowiązek uwzględniania dopuszczalnych wartości parametrów fizycznych dla miejsc dostępnych dla ludności, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony środowiska.

Ze względu na lokalizację i charakter ustaleń przedstawionego do oceny projektu planu nie prognozuje się jakiegokolwiek wpływu realizacji jego zapisów na obszary chronione, w tym obszary Natura 2000.

15. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

Przedstawiony do oceny projekt MPZP w większości utrzymuje już istniejące zagospodarowanie. Zgodnie z ustaleniami planu przewiduje się także rozwój zabudowy, głównie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, co odbywać się będzie kosztem terenów biologicznie czynnych. Na skutek realizacji wprowadzanych w dokumencie zmian przeznaczeń terenów, będą zajmowane powierzchnie pokryte zielenią w tym zielenią wysoką.

W projekcie wprowadzono szereg zapisów ograniczających wpływ na poszczególne komponenty środowiska.

W przypadku konieczności zajęcia obszarów stanowiących siedliska gatunków chronionych, które na przedmiotowym terenie reprezentują głównie ptaki, planując prace należy uwzględnić biologię tych gatunków, m.in. ich cykle życiowe. Wskazane jest np. wyznaczenie wycinki zieleni wysokiej tak, aby wypadła ona poza okresem lęgowym ptaków. Prace należałoby poprzedzić wizją terenową umożliwiającą zlokalizowanie gniazd oraz budek lęgowych. Występujące ewentualnie na przedmiotowym terenie starsze i dziuplaste drzewa należałoby również skontrolować pod kątem występowania nietoperzy i innych chronionych gatunków.

Ze względu na fakt, iż teren objęty przedstawionym do oceny projektem planu jest już częściowo zabudowany propozycje rozwiązań alternatywnych są ograniczone. Jako alternatywę można zaproponować pozostawienie terenu w stanie istniejącym, a więc zachowanie pokrytych roślinnością jako tereny zieleni. Rozwiązanie takie nie jest najkorzystniejszym dla środowiska. Jak wskazano niejednokrotnie w niniejszym opracowaniu tereny biologicznie czynne nie przedstawiają większej wartości pod względem przyrodniczym. Cały teren jest przekształcony z dominującymi siedliskami ruderalnymi.

Ich zachowanie wiązałoby się z koniecznością poszukiwania nowych terenów inwestycyjnych na innych, być może cenniejszych przyrodniczo obszarach lub obszarach, gdzie brak jest niezbędnej infrastruktury (jak sieci elektroenergetyczne, gazowe, kanalizacyjne, wodociągowe, sieć drogową). Opisywany teren posiada wszelkie predyspozycje, aby to właśnie w jego obrębie lokować nowe inwestycje na drodze dogęszczania istniejącej zabudowy. Uznać więc to należy za rozwiązanie korzystniejsze, niż zajmowanie innych, nowych terenów pod nową zabudowę. Ponadto w planie zachowano część terenów zieleni, zwłaszcza na skraju zachodnim oraz w części wschodniej.

Ponadto plan wprowadza tereny biologicznie czynne na obszary z istniejącą zabudową, c wskazano w niniejszym opracowaniu jako potencjalny konflikt. Wprawdzie (jak wskazano to w poprzedniej części opracowania) plan umożliwia prowadzenie remontów oraz zmianę sposobu użytkowania tych budynków, jednak ogranicza możliwości ich rozbudowy czy przebudowy. Alternatywą dla wprowadzonego zagospodarowania w postaci terenów zielni urządzonej jest pozostawienie terenów z zabudową w dotychczasowym użytkowaniu, a więc przeznaczenia do pełnienia funkcji terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

16. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana w celu określenia wpływu na środowisko planowanego sposobu zagospodarowania terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru „KONSTANTYNÓW”, „ŚRODULA”, „ZUZANNA”. Przedmiotowy teren ograniczony jest od północy ul. C.K. Norwida i pasem zieleni, od południa ul. Wilhelma Fitznera – Konrada Gampera, od zachodu ul. Stefana Okrzei, ul. Staszica oraz od wschodu ul. Wilhelma Fitznera – Konrada Gampera. Obszar opracowania zajmuje powierzchnię 16,2 ha.

W stanie istniejącym teren objęty projektem planu jest częściowo zabudowany. Dominuje tu zabudowa mieszkaniowa z towarzyszącymi budynkami gospodarczymi i garażami. W części południowej i zachodniej wzdłuż ul. Staszica dominują budynki wielorodzinne. W środkowej części terenu budynki mieszkalne to domy jednorodzinne w zabudowie szeregowej. Obiekty usługowe w omawianym terenie praktycznie nie występują. Pojedyncze pomieszczenia i obiekty usługowe znajdują się w budynkach przy ul. Staszica (niejednokrotnie nieużytkowane).

Znaczny udział mają tu tereny biologicznie czynne. Towarzyszą one istniejącej zabudowie mieszkaniowej w postaci małych przydomowych ogródków. Największy udział mają jednak tereny o charakterze zieleni nieurządzonej.

Głównym ciągiem komunikacyjnym jest tu ul. Stanisława Staszica stanowiąca połączenie z terenami przyległymi i równocześnie wyznaczająca zachodnią granicę terenu objętego projektem planu.

Aktualnie teren prognozy jest tylko w niewielkiej części objęty obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Jedynie fragment terenu w części zachodniej objęty jest miejscowym planem przyjętym Uchwałą Nr 233/XIX/03 Rady Miejskiej W Sosnowcu z dnia 18 grudnia 2003 roku w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla terenu obejmującego obszar „Środula-Północ”.

W projekcie przedstawionego do oceny projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustalono następujące przeznaczenia terenów:

- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- MNn – tereny zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności;
- MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- MW/U – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usług podstawowych;
- UP – tereny zabudowy usługowej – usług publicznych;
- US/SW – tereny zieleni urządzonej oraz zabudowy usług rekreacji i wypoczynku;

ZP – tereny zieleni urządzonej;

Z – tereny zieleni;

KD Z – tereny drogi publicznej – ulica zbiorcza;

KD L – tereny drogi publicznej – ulica lokalna;

KD D – tereny drogi publicznej – ulica dojazdowa;

KD W – tereny drogi wewnętrznej.

Jako że w stanie istniejącym teren jest częściowo zabudowany, opiniowany projekt utrzymuje istniejące obszary zabudowy. Wprowadza natomiast zmiany w zagospodarowaniu wynikającym z obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Plan przedstawiony do oceny zmienia charakter tych terenów. Wprowadzone zostały tu tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami. Pozostała część tego terenu położna wzdłuż wschodniej granicy wskazana została do pełnienia funkcji terenów zieleni urządzonej.

Na pozostałym obszarze (nie objętym aktualnie planem) usankcjonowane zostały istniejące tereny zabudowy. Nowymi formami zabudowy (poza opisanymi w ramach zmiany istniejącego planu) jest rozszerzenie powierzchni z budynkami jednorodzinnymi.

Zachowane zostały istniejące ciągi komunikacyjne, które rozbudowane zostały o projektowane drogi klasy wewnętrznej oraz dojazdowej.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie.

Zapisy planu wraz z ograniczeniami i dopuszczeniami nie stoją w sprzeczności z polityką rozwoju miasta przyjętą na szczeblu lokalnym i określoną w takich dokumentach jak:

1. Strategia rozwoju miasta Sosnowca do 2020 roku. Załącznik do uchwały nr 162/XII/07 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 24 maja 2007 roku.
2. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego 2020+ (przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego Nr V/26/2/20016 z dnia 29 sierpnia 2016 r.).
3. Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego "Śląskie 2020+" (przyjętej uchwałą Nr IV/38/2/2013 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 1 lipca 2013 r.).

Plan uwzględnia również założenia ochrony środowiska gruntowo-wodnego określonego na szczeblu ponadlokalnym.

Jakość poszczególnych elementów środowiska takich jak powietrze, wody powierzchniowe czy wody podziemne podlega monitoringowi prowadzonemu m.in. przez

Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ). Z uwagi na zakres planu, ujęte w nim zapisy z zakresu ochrony środowiska oraz charakter wprowadzanych przeznaczeń terenów, za wystarczający uznaje się wspomniany powyżej monitoring prowadzony przez GIOŚ.

Omawiany teren położony jest w zasięgu mezoregionu Wyżyny Katowickiej, stanowiącej środkową część Wyżyny Śląskiej, uformowaną na podłożu węglonośnych skał karbońskich.

Na rzeźbę omawianego terenu wpływ miała działalność człowieka, związana z niwelacjami terenu od zabudowę oraz istniejące ciągi komunikacyjne. W części północno – zachodniej znajduje się nasyp kolejowy stanowiący pozostałość po linii kolejowej. Pozostała część terenu jest w miarę płaska. Cały omawianym obszar wykazuje nachylenie w kierunku południowo – zachodnim.

Północny i wschodni skraj terenu opracowania położony jest w granicach GZWP nr 329 „Zbiornik Bytom”.

Cały przedmiotowy teren znajduje się w zasięgu udokumentowanych złóż węgla kamiennego. W podłożu projektu planu znajduje się złoża „Sosnowiec” oraz złoża „Saturn”. Oba złoża są aktualnie nieeksploatowane i nie posiadają wyznaczonego terenu i obszaru górniczego.

Na obszarze objętym opracowaniem występują głównie grunty antropogeniczne, tereny bezglebowe, a także gleby bielcowe, brunatne i mady rzeczne.

Na obszary biologicznie czynne przedmiotowego terenu składają się elementy zieleni nieurządzonej w postaci zadrzewień, a także, siedliska ruderalne z płatami roślinności spontanicznej. Przy istniejącej zabudowie występują tereny zieleni urządzonej.

Siedliska o charakterze ruderalnym porośnięte spontanicznie przez kosmopolityczne, synantropijne gatunki roślin występują między innymi w niezagospodarowanych powierzchniach pomiędzy budynkami, na przydrożach, w miejsca po wyburzeniach, a także zaniedbanych trawnikach itp.

Na terenach ruderalnych, zwłaszcza w sąsiedztwie ulicy Staszica oraz w północno – wschodniej części terenu obserwuje się wkraczanie roślinności wysokiej na skutek sukcesji wtórnej, wśród której występują topole, klony, brzozy, wierzby.

Nie odnotowano tu stanowisk gatunków rzadkich i/lub zagrożonych wyginięciem roślin.

Biorąc pod uwagę istniejące aktualnie w granicach opracowania uwarunkowania ekologiczne można stwierdzić, że fauna przedmiotowego terenu reprezentowana jest głównie przez gatunki zsynantropizowane, występujące powszechnie na obszarach zurbanizowanych.

W granicach terenu objętego projektem planu nie wyznaczono szlaków migracji ssaków kopytnych i drapieżnych czy ptaków. Nie występują tu również korytarze spójności obszarów chronionych wyznaczone na terenie całego województwa.

W granicach terenu objętego planem występuje zabudowa chroniona akustycznie.

Na terenie objętym projektem planu nie występują obszarowe ani punktowe formy ochrony przyrody w rozumieniu *Ustawy o ochronie przyrody*.

Teren objęty projektem planu został znacząco przekształcony antropogenicznie i nie wyróżnia się podwyższonymi walorami przyrodniczymi.

Analiza ustaleń projektu planu pozwala stwierdzić, że wpisują się one w założenia *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* oraz *Uchwały Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw*.

Obszar objęty niniejszą prognozą zlokalizowany jest w znacznej odległości od południowej granicy Państwa. Oddziaływanie realizacji zmian miejscowego planu będzie potencjalnie związane z lokalną niwelacją terenu, zajmowaniem powierzchni biologicznie czynnych oraz emisją hałasu i zanieczyszczeń komunikacyjnych do powietrza. Wpływy wprowadzanego zagospodarowania ograniczane będą zapisami planu i będą miały lokalny charakter. Z tego względu przyjąć należy, że realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie powodowała transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny częściowo już zainwestowane. Potencjalne oddziaływania związane z realizacją ustaleń planu na obszarze opracowania już występują. Na podstawie analizy ustaleń zawartych w przedstawionym do ocenie projekcie planu oraz istniejących w jego granicach uwarunkowań środowiskowych nie wyznaczono obszarów problemowych.

W przypadku wprowadzania nowych terenów zabudowy na obszarach biologicznie czynne, często problemem jest znalezienie równowagi (kompromisu) pomiędzy presją zajmowania pod zabudowę kolejnych obszarów, atrakcyjnych ze względu na swoją lokalizację, a zachowaniem jak najkorzystniejszego stanu środowiska oraz utrzymania pełnej funkcji struktur ekologicznych. Problem ten nie będzie jednak znaczący w granicach opracowania, jako że tereny zieleni zwykle nie przedstawiają znaczącej wartości przyrodniczej. Przeznaczanie terenów biologicznie czynnych na zabudowę nie zawsze wiąże się przy tym z ich całkowitą likwidacją. W projekcie planu przewiduje się zwłaszcza rozwój zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej. Obiektem mieszkalnym towarzyszy zieleni w postaci zielni urządzonej przy budynkach

wielorodzinnych i w postaci przydomowych ogrodów w przypadku zabudowy jednorodzinnej.

Na skutek realizacji wprowadzanych w dokumencie zmian przeznaczeń terenów, będą zajmowane powierzchnie pokryte zielenią w tym zielenią wysoką.

Opisywany teren posiada wszelkie predyspozycje, aby to właśnie w jego obrębie lokować nowe inwestycje na drodze dogęszczania istniejącej zabudowy. Uznać więc to należy za rozwiązanie korzystniejsze, niż zajmowanie innych, nowych terenów pod nową zabudowę. Ponadto w planie zachowano część terenów zieleni, zwłaszcza na skraju zachodnim oraz w części wschodniej.

Jedynym potencjalnie konfliktowym zagospodarowaniem jest wprowadzenie terenów zieleni urządzonej na terenach z istniejącą zabudową. Wprawdzie plan umożliwia prowadzenie remontów oraz zmianę sposobu użytkowania tych budynków, jednak ogranicza możliwości ich rozbudowy czy przebudowy. Alternatywą dla wprowadzonego zagospodarowania w postaci terenów zielni urządzonej jest pozostawienie terenów z zabudową w dotychczasowym użytkowaniu, a więc przeznaczenia do pełnienia funkcji terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.